

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

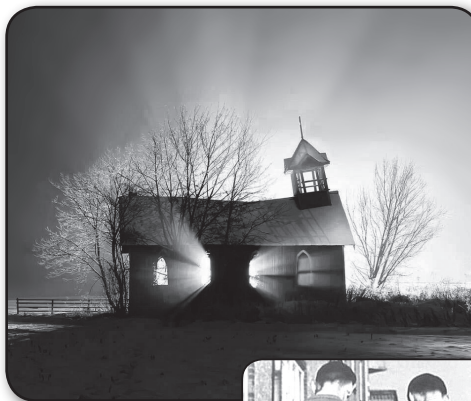
2018. október • XXIV. évfolyam 5. szám

A reformáció üzenete: up to date¹ evangélium

„Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múlton tűnődjétek! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni – talán nem tudjátok? Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.”
(Ézsaiás próféta 43:18–19)

Egyszer nagyon régen, talán öt-száz és még egy éve is lehet annak, hogy élt egy nagyon szent életű remete. Egy hegynek a tetjén volt egy picit háza, nagyon szerény módon berendezve, és ott imádsággal töltötte mindennapjait. Amikor éppen nem imádkozott, akkor embereket fogadott, akik a közeli falvakból, de gyakran előfordult az is, hogy messze távolról zárandokolva fordultak hozzá lelki útmutatásért. Mindenki, aki csak valamilyen kapcsolatba került vele, azt tartotta róla, hogy ez az ember nagyon közel állhat Istenhez. Tanácsai, útmutatásai nagyon sok életet segítettek Istenhez. Ez a szentéletű remete egy éjszakai imával töltött virrasztása közben azt vette észre, hogy egy egér rág a kis háza egyik szegletében. Másnap az egyik közeli faluból egy tarka macskát szerzett be, és meg is lett az eredménye. A macska jó munkát végzett, és összefogdosta a cincogó, szürke egereket. Ez okból kifolyólag, meg a dörgölőző, simuló, doromboló kedvességéért nagyon megtetszett a remetének, és úgy döntött, megtartja. A lelki útmutatásért hozzá látogatók pedig megszokták, hogy a remete, amikor éppen velük beszélget és értük-velük imádkozik, ölében a macskával, azt elmélyül-

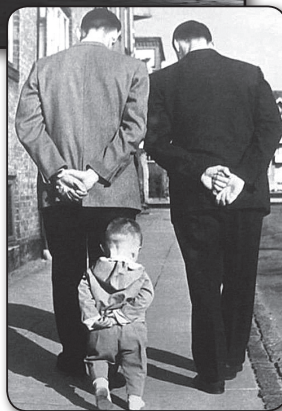
„Az egyház mindig úgy rontja el a dolgát, hogy abszolút módon viszonyul ahhoz, ami relatív, mert akkor szükségképpen relatív módon fog viszonyulni ahhoz, ami abszolút.”
(Søren Kierkegaard, dán evangélikus lelkipásztor és filozófus)

ten simogatva teszi. Voltak a látogatók közül némelyek, akik egyenesen azt gondolták, hogy a remete istenfélelme és a macska léte szoros kapcsolatban áll egymással. Történt, hogy meghalt a szentéletű remete, és bizony nagyon hiányzott az életmentő útmutatása. A vele sokáig kö-

zösségben élő macskát, aki túlélte gazdáját, a gazdája híján szent állatként kezdték tisztelni. Úgy vélték, hogy valami csodatevő erő árad ki a kedvesen doromboló tarka macskából. Napi rendszerességgel tejet és mindenféle finom falatot vittek neki, amit több díszes edényben tettek eléje. Egy zárandok, aki a néhai gazda egyik rendszeres látogatója volt, hálából egy aranytálkát készített a macskának, és abba helyezték a finom, áldozatként felajánlott falatokat. Ez a macskának, úgy tűnik, nagyon imponált, mert terebélyesre hizlalta magát. Történt egyszer, lévén, hogy a macskák nem túl hosszú életűek, meg a mozgáshiányos, túlsúlyos életmód is csak rontott a helyzeten, hogy a macska kimúlt. Nagy lett a búsulása a sok zárandoknak, tán még a néhai gazda elvesztése sem rázta meg őket annyira, mint a macska kimúlása. Elkezdtek harsány vélekedések kialakulni annak mentén, hogy az élet szentségének a biztosításához további macskákat kell beszerezni. Ebben mindenkinek megegyezett a véleménye.

Abban viszont nem, hogy milyen színű vagy nemű legyen a macska, amely bizton segít hozzá Isten helyes tiszteletéhez. Hamar kialakult

a vörös, a fekete és a fehér macskát követők csoportja. Egymást persze mélyen megvetették a látáskülönbség miatt, de az sem volt ritka, hogy kiátkozták vagy kárhoztatták egymást.

Valahogy így jártunk a reformáció szellemi-lelki örökségével, mint a tanmesében szereplő zárándokok. Már rég elfeledték, hogy az Istennel való kapcsolatuk volt a fontos, és nem az abban őket segítő remete, még kevésbé a macskája. Nagy hangsúlyeltolódás lesz ott, ahol nem az Istennel való kapcsolatunkat segíti a reformáció üzenete, hanem a mellékes vagy teljesen jelentéktelen dolgoknak a hangsúlyozását. A derék reformátorok abban voltak Isten nagyszerű eszközei, hogy mertek rámutatni Isten csodálatos igazságaira egy olyan korban és időszakban, amikor Isten igazságai még hírből sem voltak ismertek. A Szentírás, mint Isten egyetlen írott kijelentése, Krisztus, mint egyedüli Üdvözítő, egyedül hit általi kegyelemből való üdvösség, hogy csak a legfontosabb sarokpontjait említsük a reformátori örökségnek, újra a középpontba kerültek. Azért kellett ezekre rámutatni, és akár életük árán is ragaszkodni ezekhez, hogy a középpontból kikerüljön az ember, és oda Isten és csakis ő kerüljön. És mivel az ember még az egyházban is lehet (ajjaj, de mennyire!) nagy dicsőségrabló. Szereti, ha ő van a középpontban, és így Isten igazságai csupán jól begyakorolt elméletekké válnak, amely mögé, mint valami védőpajzs mögé elbújhatunk, ha hitünkéről faggatnak. Vagy, ha másokkal szemben kell önmagunkat meghatározni, egy jó hivatkozási alap. Erre gondoltak vajon ezek a hitelődök, amikor kiálltak Isten igazságai mellett? Aligha!

Nem véletlenül hangoztatták, hogy *Ad fontes!* - azaz vissza a forrásig, aki Jézus Krisztus. A zsidóknak van egy nagyon fontos értelmezésük az egyiptomi kivonulással kapcsolatban, amit folyamatosan szem előtt tartanak a mindenkori jelenben, mint szabaduláselményt. Ez az értelmezés így hangzik: „Minden nemzedéknek úgy kell önmagát tekintenie, mintha ő maga jött volna ki Egyiptomból” (Peszechi Haggada). Ebben hallatlan nagy lelki üzenet van! Keresztyénre lefordítva ez annyit tesz, hogy mit érünk az a golgotai szabadítással vagy az arra visszamutató Reformációval mint eseménnyel, ha mi magunk kimaradunk ebből a szabadításból? Karl Barth, a huszadik századi svájci teológus vallotta, hogy minden nemzedéknek újra kell tanulni a keresztyénséget. Bizonyára nem arra gondolt, hogy vágjunk mindent sutba a régi hitelődök hitharcainak örökségéből, hanem arra, hogy minden kor, minden nemzedék vívja meg az aktuális hitharcát. Legyen friss abban, hogy önmagát értelmezze minden korban és annak kihívásaiban. Legyen kérdése, hogy mit jelent keresztyénként élni ebben a mai korban. Az evangélium tartalma nem változik (Máté 24:35). Kétezer év próbáját is kiállta, és a világ végezetéig ki fog állni minden próbát. Nyugodtan lehet rá alapozni életünket, mert megtart, még a halálon át is. **A mit hirdessünk** tehát ne legyen kérdés előttünk. Ellenben a **hogyan hirdessük**, az minden kornak a sajátossága. *Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz* (Zsidók 13:8), de a tegnap, ma és a mindörökké nem ugyanaz. *Istennél nincs változás vagy változásnak árnyéka* (Jakab 1:17), de a korok, a kultúra, a világ folyton változik. Ne ahhoz ra-

gaszkodjunk, ami már a tegnapé és ma már van más helyette! Legyen szabadságunk, hogy változtassunk rajta. A Reformáció mint történelmi esemény nem megemlékezésre, hanem sokkal inkább emlékeztetésre való. Annak eszméje nem nosztalgizálás, kóros múltba révedés vagy a régiek fölött való merengés, a *régen minden jobb volt* folytonos ismételtetésével. A minket körülvevő és a változásban pörgő világ keresi a soha meg nem változó Istent. A mi kérdésünk az kell legyen, hogy vajon a soha meg nem változó tartalmú üzenetet hogy tudjuk érthetővé, e világ számára dekódolhatóvá tenni? Ebben a reformátorok profik voltak. Az üzenetük a régi evangélium volt, de a közlésük módja korszerű, naprakész. A jó öreg Spurgeon vallotta: „*Azzal kezdem a napot, hogy egyik kezemben a Biblia, másikkban az újság.*” Isten használni tudta ezt az embert is, és nem is akárhogyan, mert Isten országából folyamatosan hidat épített a saját korának világába. Nem fanyalgott a kulturális változásoktól, nem kárhoztatta azokat, akárcsak a reformátor elődök, hanem próbálta azoknak a formáit alkalmazva hirdetni az örök érvényű evangéliumot. Figyeljünk Istenre teljes erőnkkel, de ne felejtünk a világba se kitekinteni, hogy értsük azokat, akikhez küld Isten, mert ma is küld. Ha nem értjük az elveszetteket, ők sem fognak érteni minket, legyen bármilyen becses az üzenetünk. Ezért ragaszkodjunk megalkuvás nélkül a régi tartalomhoz, de legyünk készek arra, hogy értsük és alkalmazzuk a korok eszközeit Isten még nagyobb dicsőségére ma is!

Szász Zoltán

„Nyissátok ki előttem az igazság kapuit! Bemegyek, és hálát adok az ÚRnak!” (Zsolt 118:19)

Szerkesztői gondolatok

Érdemes néha elgondolkodnunk azon, hogyan éljük meg a mindennapjainkat. Ugyanis Istennek nemcsak az a fontos, mit cselekszünk, hanem az is, mi módon tesszük, amit teszünk. Lelkesen, motiváltan, mindent beleadva végezzük a ránk bízott feladatokat, vagy fásultan, céltalanul, közömbösen, lehangoltan próbáljuk túlélni a napokat? Ha ez utóbbi jellemző ránk, akkor valószínűleg Isten sem nagyon tud bennünket használni országa építésére. „Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bár csak hideg volnál, vagy forró! Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból.” (Jel 3:15–16)

Nagyon kemény megfogalmazás, de éppen azért mondja ezt az ige,

hogy fejbe kólintson bennünket: értsük meg, „langyos” cselekedetekkel nem tudjuk igazán szolgálni az Urat.

Pál apostol céltudatosan üldözte a keresztényeket, de Isten átformálta őt, és az Ő országának építésén kezdett el munkálkodni – ugyanazzal a lelkesedéssel! Lehet, hogy úgy gondoljuk, egy barátunk vagy ismerősünk sosem fog megtérni, annyira tiltakozik Isten és a keresztény hit ellen, és annyira ellene munkálkodik. De Istennek semmi sem lehetetlen, sőt elképzelhető, hogy miután megtért ez az ember, Isten jobban tudja őt használni, mert határozottan ki tud állni saját értékrendje mellett, ahogyan Pál apostol is tette.

Talán a mi jellemünk nem ilyen ha-

tározott és magabiztos, mit Pálé? Kérjük ebben is Isten segítségét! Ő képes formálni bennünket, és nekünk elég az Ő kegyelme, hiszen az Ő ereje erőtlenség által ér célhoz (lásd: 2Kor 12:9). Vagy lehet, hogy az a probléma, hogy nincs meg már bennünk „az első szeretet” (Jel 2:4)? Hogyan éledhet fel bennünk újra a tűz? Az ige így folytatódik: „Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet...” (Jel 2:5) Gondoljuk át, mit és miért tesszünk, hová tartunk, mi a célunk. Figyeljünk Istenre, mert csak Tőle kaphatunk útmutatást. És ne csak halljuk, hanem cselekedjük is az Ő igéjét, lelkesen, mindvégig Krisztusra tekintve.

Ujváriné Császár Boglárka

Gyökössy Endre írja:

„a hitet nem lehet tanítani, csak tovább sugározni”

Jézus mondja: „Aki titeket befogad, az engem fogad be, és aki engem fogad be, az azt fogadja be, aki elküldött engem. Aki befogad egy prófétát azért, mert az próféta, prófétának járó jutalmat kap; aki pedig egy igaz embert fogad be azért, mert az igaz, igaz embernek járó jutalmat kap. Aki pedig csak egyetlen pohár friss vizet ad inni egynek e kicsinyek közül, mert az tanítvány: bizony, mondom néktek, semmiképpen sem fogja elveszteni jutalmát.” (Mt 10,40–42.)

A keresztyén pedagógia szerint a gyermek Isten ajándéka, adottságaival együtt. Ezért mindazok, akik részt vesznek a gyermekek formálásában, nevelésében, az élő Isten munkatársai, teremtményeinek munkájának folytatói.

Aki fát ültet, nem töri ketté a fa-

csemetét, aki madáretetőt készít, nem szedi ki a fészekből a tojásokat, aki szeretetközösségben és kultúrán nő fel, jobban ellent tud állni a ránk zúduló nehézségeknek.

Meg kell tanítani gyermekeinket logikusan gondolkodni, hogy ne lehessen őket manipulálni. Fejleszteni kell a jellemüket, ízlésüket, hogy legyen tartásuk, kitartásuk, hogy meg tudják különböztetni a szépet a rúttól.

Meg kell tanítani nekik csodálatosan gazdag anyanyelvünket.

A keresztyén pedagógiának mindezen felül olyan ismereteket, tapasztalatokat és élményeket is nyújtani kell, amelyek megkönynyítják a gyermekek számára a hit ajándéknak elfogadását.

A keresztyén óvodát főleg a légköréről lehet felismerni.

„Én azonban és az én házam né-

pe az Úrnak szolgálunk.”

Hálás szívvel dicsérem Istent, amiért az óvodába követőit küldte. A 2018/2019. nevelési év immáron a huszadik nevelési év lesz az Olajfa Református Óvoda életében.

Az integráció természetes eszköze a későbbi szociális beilleszkedésnek. Pedagógiai programunk és a sajátos nevelési igény összehangolásával törekszünk arra, hogy az elvárásaink igazodjanak a gyermekek fejlődési üteméhez; fejlesztésük a számukra szükséges területeken valósuljanak meg – az Úr szolgálatában próbáljuk feladatainkat az Istentől kért legnagyobb tudással végezni.

A keresztyén nevelés sajátossága, hogy a cselekvés normáit kifejező törvény mindig az evangéliummal együtt jelenik meg. Mindebből következik, hogy gyermekeink is

tudják, hogy milyen magatartásformákat várunk el tőlük.

Nem azzal hatunk a gyermekekre (felnőttekre), amit mondunk nekik, hanem ahogy viselkedünk, ahogy feléjük sugározzuk a benső világunkat.

Az intézményünkben a nem pedagógus munkakörben dolgozókat is munkatársaknak tekintjük, a közös nevelői és oktatási célok megvalósításában.

Közös ügyünk az evangéliumi nevelés, ezért kapcsolatunkat mindig a kölcsönös segítségnyújtás határozza meg.

Mi így próbálunk nevelni Istennel...

Mocsáriné Brunner Boglárka

Mit jelent Jézussal a szívben nevelő munkát végezni?

Naponként alázatos szívvel imádkozni a ránk bízott gyermekekért, családunkért, kollégánkért, gyülekezetünkért. Ezzel az imádságos lélekkel tanítani és megoldani a sokszor nem egyszerű problémákat. Ehhez az utat keressük Isten szavában, a Bibliában. Az erőt, a lelki feltöltődést a Szentlélek által kapjuk meg. Így nyerhetünk naponta kedvességet ISTEN előtt, aki társunk lesz gondjainkban, örömeinkben.

Az országos református óvodaprogramról

Az eddigi egyházkerületi előkészítési fázisában az Esperes-gondnoki kar minden érintettet megszólított. Az Esperes-gondnoki kar alapvető szempontja volt, hogy a megyeszékhelyek, a megyei jogú városok élvezzenek előnyt, valamint azok a gyülekezetek, amelyek már fenntartanak óvodát, illetve általános iskolát. Akik jelentkeztek, azok igénye szűrő nélkül továbbításra került az országos iroda felé. Januárban egy részletes kérdőívet küldött ki az MRE zsinati óvodaprojektet vezető irodája. Akik erre határidőre nem válaszoltak, azok eleve kikerültek a rendszerből, illetve több önként visszalépés is történt időközben. Így jelenleg Dunántúlon 16 gyülekezet vesz részt az óvodaprojektben. Ezekben új építés, átvétel, felújítás, épületvásárlás, több telek

vagy épület vásárlása és összevonása – azaz valamennyi megengedett megoldási verzió megtalálható, nyilván helyzettől függően. Az országos iroda minden előtanulmányt alaposan elvégzett, rendelkezésünkre bocsátott. Személyesen is tudtunk egyeztetni, egy egész délutánon keresztül az irodával. Köszönjük szakértelmüket, türelmüket, segítőkészségüket. Az Esperes-gondnoki értekezlet a szeptember 25-i ülésén mind a 16 projektet támogatónak küldte tovább, és így terjesztette azt az egyházkerületi közgyűlés elé is, október 12-én. Ez a 16 projekt 1,5 milliárd forinttal haladja meg a Dunántúl számára meghatározott keretet. Ennek ellenére az Esperes-gondnoki értekezlet mindegyik projektet fontosnak tartja, és ezt az MRE irodájának is

jelezte; bízva abban, hogy kiegészítő és további óvodákra kért támogatásból mind a 16 egység megvalósulhat. Amennyiben erre nem kerülhet sor, testületeink döntenek, ki marad a következő lehetőségekre. A 16 résztvevő gyülekezet, két csoportban és abc-rendben:

1. *Új beruházások:* Balatonalmádi, Enying, Győrszabadhegy, Mezőörs, Mór, Nagykanizsa, Székesfehérvár, Szombathely, Veszprém, Zalaegerszeg.

2. *Meglévő óvodák felújítása:* Balatonfüred, Dad, Kaposvár, Pápa, Szőlád, Tata. Az óvodaprogram megvalósulásának tervezett határideje: 2021. december 31.

*Ft. Steinbach József:
püspöki jelentés,
2018.10.12. –Mezőörs*

Tanévkezdés a Talentumban

„Vezess hűségesen és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, benned reménykedem.” (Zsolt 25:5)

Ezzel az Igével kezdődött a 2018–2019-es tanév a Kárpát-medence református intézményei számára Székesfehérváron. Gyülekezetünk azt a megtisztelő megbízatást kapta a Zsinati Oktatási Irodától, hogy itt lássuk vendégül iskoláink, óvodáink képviselőit, és együtt kérjünk

áldást, vezetést az előttünk álló tanévre. Hosszas és alapos előkészítő munka után szept. 1-jén megérkeztek a magyarországi és határon túli magyar református iskolák és óvodák küldöttségei. 119 intézményből kb. 450 vendég töltötte meg a templomunkat. Steinbach József püspök úr Igei szolgálata után Huszár Pál főgondnok úr mondott tanévnyitó beszédet. Az ünnepséget megtisztelte jelenlétével és

köszöntő szavaival Dr. Cser-Palkovics András polgármester úr és Dr. Maruzsa Zoltán helyettes államtitkár úr. Mészáros Szilvia, iskolánk nyugdíjas pedagógusa magas egyházi kitüntetésben, Makkai Sándor Díjban részesült. Az ünnepélyes tanévnyitót a Duna Tv is közvetítette. Köszönjük a presbitérium és a gyülekezet együttműködését az ünnepség megszervezésében.

Iskolánk tanulói számára tan-

évnyitó reggeli áhítattal kezdődött az első tanítási nap. Ebben az évben 172 tanulóval kezdtük az évet, köztük 22 kis elsőssel és 6 felsőbb évfolyamra érkezett tanulóval. Bár még csak hat hét telt el a tanévből, mégis nagyon sok minden történt ez idő alatt. Igyekeztünk tanulóink figyelmét az Ige alapján arra irányítani, hogy ismerjék meg az Úr útját, bízzák rá magukat Isten vezetésére és tanítására. Minden napi oktató-nevelő munkánk mellett különböző programokat szerveztünk, hogy pedagógiai és hitbéli nevelési céljainkat megvalósítsuk.

Fontosnak tartjuk, hogy a Teremtés héthez kapcsolódóan megmutassuk tanítványainknak a teremtett világ szépségeit, értékeit. A hét témája: Együtt a közösségéért. Ennek a fontosságáról beszélgettünk reggeli áhítatokon, hittanórákon, kapcsolódtunk a világ legnagyobb tanórája programhoz. Az Európai Mobilitási Hét keretében 2., 5., 6., 7. és 8. osztályosaink a most átadott Sóstói tanösvényre kirándultak, és feladatokat oldottak meg a Zöld élet a szürke városban vetélkedőre. Köszönjük a Városi Természetbarát Szövetség támogatását, és Sajtos Lajosné Klári néni szakszerű túravezetését. Húsz tanulóval vettünk részt a Csillagok nyomában éjszakai túrán, ahol sokat tanultunk a csillagos égről. Az állatok világnapja alkalmából az ötödikesek érdekes vetélkedőt szerveztek az érdeklődőknek. A Talentum Természetjáró Kör is megtartotta első túráját, a Gaja-völgyben sétáltak Zsuzsa néni vezetésével.

Szept. 27-én pályaaorientációs napot tartottunk. Az alsósok a Rác utcában kézműves foglalkozásokon vettek részt a Fehérvári Kézművesek Egyesülete segítségével. Kipróbálhatták a szövést, kovácsó-

lást, papírmerítést, mézeskalács-díszítést. Új kezdeményezés iskolánkban, hogy tanulóink rendszeres vendégei lehetnek a Rác utcai házaknak, szakköri foglalkozásokon vehetünk részt náluk. A felsősök a Fejér Megyei Iparkamara támogatásával Budapestre utaztak az EuroSkills 2018 Szakmák európai versenyére, melyen Európa legjobb tanulói mérték össze tudásukat. Itt szinte minden szakmába bepillanthattak a gyerekek, ki-ki érdeklődése szerint.

Iskolánk 6. osztálya közreműködésével megemlékeztünk az aradi 13 vértanúról. Az ünnepségen készült felvétel iskolánk Facebook oldalán megtekinthető. (Ki szívét osztja szét c. dal). Nyolcadikosaink jelenleg az 1956-os események fellelevenítésére készülnek.

Az első családi istentiszteleten ötödikesek szolgáltak. A Találkozás Jézussal c. jelenetet adták elő, mellyel arra hívták fel a figyelmünket, hogy Jézussal minden nap találkozhatunk embertársaink alakjában, csak észre kell vennünk a segítségkérésüket. Ekkor került sor elsőseink és új pedagógus kollégánk fogadalmötételére és megáldására is.

Október a reformáció hónapja, ezért a szombati munkanapot ennek jegyében töltöttük. Reggel közös istentiszteleten vettünk részt, majd minden osztály a saját prog-

ramja, témája szerint haladt. A hatodikosok és a nyolcadikosok bekapcsolódtak a 72 óra kompromisszumok nélkül c. református akcióba, melynek keretében a temetőnkben segédkeztek. Délután a felnőttekkel csendesedtünk el az Ige körül: Egy test vagyunk a Krisztusban.

Ettől az évtől Deák Péter intézményi lelkészként segíti az iskolában folyó hitbéli építkezést. Vele együtt közös célunk, hogy a szülőket is bevonjuk a gyülekezeti életbe. A számukra szervezett imaköri alkalmakon az első szülők szép számmal vettek részt. Minden hónap első hétfőjén várjuk a szülőket, hogy velük együtt imádkozzunk gyermekeikért.

Elkezdődtek a versenyek is, eddig főleg sportversenyeken vettünk részt több-kevesebb sikerrel. Már második éve vesznek részt 3. és 4. osztályos tanulóink teniszoktatásban a Kiskút úti tenispályán.

Fontosnak tartjuk pedagógusaink továbbképzését. Néhány tanárnak lehetősége volt részt venni az őszi pedagógiai napok keretében szervezett előadásokon.

Túl vagyunk az idei év első ellenőrzésén is: a Katasztrófavédelmi Igazgatóság tartott tűzvédelmi ellenőrzést, melynek során mindent rendben találtak. Reménység szerint a jövőben is csak ellenőrzés miatt találkozunk velük az iskolában.

Rendkívül szerteágazó tevékenységünkől egy kis ízelítőt szerettem volna adni, bemutatva a gyülekezethez, hogy mennyi mindenre kell gondot fordítanunk gyermekeink növekedése, fejlődése érdekében. Ehhez kérjük továbbra is Urunk áldását és a testvérek imádságait.

Köszönettel:
Szanyó Gáborné

Varga Zsófia segédlelkész bemutakozása

Bemutakozást írni számomra, bevallom, nem könnyű feladat, és bízom abban, hogy mások is vannak így ezzel, ezért megértene, ha ezt mondom. De az újság szerkesztőjének kérésére most mégis megpróbálkozom vele, legalábbis annyiban, amennyire ez írásban lehetséges. 2012-ben érettségiztem Budapesten, a Baár-Madas Református Gimnáziumban.

Isten Igéjével már a gimnáziumi évek alatt megszólított, és elkezdte bennem a munkát. Ebben nagy szerepe volt az iskola által szervezett közös hétfő reggeli áhítatoknak és a gyülekezetemnek is. Az érettségi évében pedig már határozottan egyetlen hívásomat és vágyamat követtem, amikor beadtam a jelentkezésemet a Pápai Református Teológiai Akadémiára, ahova, Istennek legyen hála, fel is vettek.

Az egyetemi évek alatt hamar megtaláltam új otthonomat a dunántúli teológia falai között. Erre a hatéves időtartamra mint nagyon áldásos időre emlékszem vissza, mind a vizsgák, mind az együtt töltött szabadidő tekintetében. Hatodéves gyakorlatomat Sárkeresztesen tölthettem, ahol a teológia falain kívül szintén nagyon befogadó és szeretettel teli közösségre leltem. A fehérvári gyülekezetben már a tavalyi évben is részt vettem a hittanoktatásban, és a gyerekekkel való munka most is fontos részeit képezi szolgálatomnak. A hivatásomban ez az ige, ami vezérel: „Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.” (1Péter 4:10).

Varga Zsófia

HITOKTATÁST VÉGZŐK VÁROSUNKBAN

Berze János

Ciszterci Szent István Gimnázium

Berzéné Bezdán Katalin Erika

Ciszterci Szent István Gimnázium

Deák Péter

Talentum Református Általános Iskola

Ellenbruckné Kiss Aranka

Székesfehérvári II. Rákóczi Ferenc Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola,
Székesfehérvári Vörösmarty Mihály Általános Iskola

Fórizs Éva

Székesfehérvári Kodály Zoltán Általános Iskola,
Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola,
Székesfehérvári Kossuth Lajos Általános Iskola,
Székesfehérvári Munkácsy Mihály Általános Iskola,
Székesfehérvári Vasvári Pál Gimnázium

Konrád Ferenc

Székesfehérvári Bory Jenő Általános Iskola,
Ciszterci Szent István Gimnázium,
Székesfehérvári István Király Általános Iskola,
Székesfehérvári Munkácsy Mihály Általános Iskola,
Székesfehérvári Vasvári Pál Általános Iskola,
Székesfehérvári Vörösmarty Mihály Általános Iskola

Ludvigné Izsay Szilvia

Felsővárosi Általános Iskola,
Oberstädtische Grundschule,
Felsővárosi Óvoda,
Olajfa Református Óvoda,
Ybl Óvoda

Nagyné Vincze Tímea

Arany János Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola és
Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény,
Székesfehérvári Vörösmarty Mihály Általános Iskola,
Tóparti Gimnázium és Művészeti Szakközépiskola

Szász Tünde

Hétvezér Általános Iskola,
Székesfehérvári Munkácsy Mihály Általános Iskola,
Székesfehérvári Németh László Általános Iskola,

Székesfehérvári Széna Téri Általános Iskola,
Székesfehérvári Vörösmarty Mihály Általános Iskola

Ujvári Sándor Csaba

Székesfehérvári Tánics Mihály Általános Iskola,
Tóvárosi Általános Iskola

V. Szabó Gergelyné

Zentai Úti Általános Iskola,

Székesfehérvári Teleki Blanka Gimnázium és
Általános Iskola

Varga Zsófia

Hétvezér Általános Iskola,
Székesfehérvári Munkácsy Mihály Általános Iskola,
Székesfehérvári Németh László Általános Iskola,
Székesfehérvári Vörösmarty Mihály Általános Iskola
Farkasvermi Úti Tagiskolája

Lehet, hogy a nagy álmok Istentől vannak?

Áldott találkozások, szívhez szóló igék, kézzel fogható és megfoghatatlan ajándékok, érdekfeszítő és elgondolkodtató előadás, Istent dicsőítő énekek, mély lelki beszélgetések (külön-külön és csoportosan), őszinte imádságok, szeretetteljes egymás felé fordulások. Röviden a fentiek jellemezték az egyházmegyei női csendesnapot, amelyet Székesfehérváron, a Budai úti református templomban rendeztek meg október 6-án.

A nap témája: „Álmok, amelyek megvalósulnak... és amelyek nem...” A főszervező, Berzéné Bezdán Erika, a Budai úti gyülekezet rész lelkipásztorának felesége egyik álma a rendezvénnyel kapcsolatban az volt, hogy 100 fő vegyen részt az alkalmon, de Isten terve ennél is nagyobb volt: kb. 130-an voltunk jelen az eseményen. Székesfehérvárról és az egyházmegye több pontjáról, sőt távolabbról is érkeztek nőtestvérek, és nemcsak reformátusok. A Budai úti gyülekezet rész lelkésze, Berze János köszöntötte a résztvevőket. A Székesfehérvári Református Egyházközség mindhárom gyülekezet részének lelkésznei is üdvözlözték a megjelenteket.

Az előadó Zámbóné Ivanics Hajnalka, a Káposztásmegyeri Református Gyülekezet lelkészneje volt, aki emellett lelkészfeleség, mentálhigiénés szakember és 5 gyermek édesanyja.

A lelkészneő szerint az álmoknak van egy olyan magja, amely Istentől van, amely túlmutat rajtunk. Ez a szívünk legmélyéről fakad; Isten helyezi ezt a szívünkbe. Az álmoknak nagy ereje van – erre jó példa volt a videóbejátszás Martin Luther King amerikai baptista lelkész híres „Van egy álmom...” kezdetű beszédéről. Közösen álmodni valamit szintén nagyon nagy erővel bír.

Az előadó kiemelte a fiatal felnőttkor (21–25 év) jelentőségét. Jellemzően ebben az időszakban hozunk meg nagy döntéseket, és találunk rá életre szóló szerepekre. A fiatal felnőttkor „négy lába”: érzelem, értelem, értékítélet és életfilozófia.

Hajnalka több bibliai példát is hozott, de legrészletesebben József történetével foglalkoztunk az előadás során. József édesapjának, Jákobnak az álma vele kapcsolatban az volt, hogy ő lesz az utódja (kiemelkedve a testvérei közül). Ugyanígy a mi életünkben is jelen

van szüleink álma, és ez nem baj – csak az a gond, ha ez drasztikusan mutatkozik meg. Józsefnél ez az álom önző módon jelent meg. El kellett engednie az álmnak azt a részét, amely nem a mag, vagyis nem Istentől való. A lelkészneő szerint a jó álom nem hullik az ölünkbe, meg kell ér-

te dolgozni. József önző álmának a magja, ami Istentől van: „az Úrnak terve van velem, én nem vagyok akármilyen”.

A felnőtt élet középső szakaszáról (25–40 év) is szó volt az előadás során. Ebben az időszakban a legfontosabb feladat: szeretni és dolgozni. Hidat kell verni az álom és a valóság között. Nagy kihívásokkal és kísértésekkel kell megküzdenie ekkor az embernek. Dolgozzunk stabilan, de ne fáradjunk bele a mókuserékbe. Teremtsük meg az anyagi biztonságot, de ne legyünk anyagiasságok. Megjelennek a családi élet szakítópróbái: mellette dönteni vagy kilépni. Egy jó álom rengeteg erőt adhat a nehéz helyzetekben.

A jó álom olyan, hogy a gyökerei a valóságba nyúlnak, ágai pedig felfelé, Istenhez – mint egy gyümölcsfához. Ha el tudjuk engedni önmegvalósító vágyainkat, akkor teljesítjük be Isten tervét. Az elengedett álom helyet ad Isten tervének. Ha ez az elengedés sikerül,

akkor az önmegvalósítás helyett egyre inkább az önátadás és az önfelelőmlés kap teret az életünkben.

De mi az Isten álma? Egyetemes és személyes álma is van velünk kapcsolatban. Ha Isten önátadása a teremtés volt, akkor önfelelőmlése az, hogy a kereszten önmagát adta értünk. Az Ő szeretete elég számunkra.

„Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az ÚR nem őrzi a várost, hiába óvják azt az őrök. Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.” (Zsolt 127:1–2)

Az előadást szünet követte, majd

Bódás János Ki van jelölve a helyed című versét hallgathattuk meg Szabóné Miklós Eszter testvérünk szívhez szóló tolmácsolásában. Ezután Nagy Krisztina mutatta be a református cursillót, amelynek korábbi résztvevői közül többen is ellátogattak a női csendesnapra. Mindeközben lelki beszélgetésre is lehetőség nyílt az érdeklődők számára Zambóné Ivanics Hajnalkával.

A közös együttléteket követően csoportokat alkottunk az igés kártyák színei alapján, és csoportbeszélgetés keretében mélyítettük el az előadás témáját. A két fő kérdés a következő volt: „Mely álmokat kellett elengednünk?” és „Mi az

álmaink magja, ami Istentől van?”. Természetesen minden csoport beszélgetéséről nem tudok beszámolni, de annyit elmondhatok, hogy a mi csoportunkban nagyon mély lelki tartalmakat is megtudtunk osztani egymással. Dicsőség ezért az Úrnak!

A közös ebéd után búcsúztunk egymástól. Köszönet az egyházmegyének, a szolgáló testvéreknek és mindazoknak, aki bármilyen módon hozzájárultak az alkalom megvalósulásához! Áldott napot tölthettünk együtt.

Szöveg:

Ujváriné Császár Boglárka

Fotó: Iván Géza

KERESZT KÉRDÉSEK

- Az élet nagy kérdései! – Vannak keresztkérdéseid?

• **A Kereszt-kérdések egy evangéliumi előadássorozat a Budai úti református templomban (Budai út 113.).**

Az előadások szerda esténként 18 órakor kezdődnek. Ez a lehetőség tulajdonképpen egy 12 előadásból álló „tanfolyam” életünk és hitünk nagy kérdéseiről! A Kereszt-kérdések szeretné oldott légkörben, közvetlen módon bemutatni Jézust Krisztust azoknak, akik először találkoznak Vele, eltávolodtak a hittől, vagy hitükben fejlődni szeretnének! Semmiféle előzetes tudást nem vár el a sorozat résztvevőitől. A Kereszt-kérdések tehát egy gyakorlati útikalauz a keresztyén hit alapjainak megismeréséhez!

Figyelj, tanulj, beszélj meg, fedezd fel és kérdezz bármit!

• **Az előadás témái**

- Ki az a Jézus? (Létezik egyáltalán Isten?)
- Miért halt meg Jézus?
- Hogyan lehetek biztos a hitemben?
- Miért és hogyan olvassam a Bibliát?
- Miért és hogyan imádkozzam?
- Kicsoda és mit tesz a Szentlélek?
- Hogyan beszéljek másoknak Jézusról?
- Hogyan vezet minket Isten?
- Hogyan állhatok ellen a gonosznak?
- Isten ma is gyógyít?
- Mi az egyház? (a gyülekezeti életéről)
- Hogyan hozhatom ki a legtöbbet az életemből?

Minden érdeklődőt szeretettel várunk! Hívjatok és hozzatok el ismerősöket is, hogy minél többen hitre jussanak és életet találjanak!

Berze János lelkipásztor

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- bibliai témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat

- igés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat
- evangéliumi naptárakat
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

Célegyenesben a Budai úton a gyülekezeti ház építése

A gyülekezeti ház építése a nyár folyamán nem olyan ütemben készült, ahogy azt vártuk. A gépészeti és elektromos alapszereléseket, aljzatbetonozást és belső vakolást követően a külső nyílászárók beépítése megtörtént nyáron. Az elmúlt hetekben felgyorsult az építkezés. A generál kivitelező Penta Kft.

szakemberei jelenleg az épület teljes befejezésén dolgoznak. A festési, burkolási, gépészeti és villanszerelési munkák egyszerre folynak. Elkezdődtek a külső szigetelési munkák is.

Közismert, hogy az építőiparban súlyos kivitelezői kapacitáshiány van ma Magyarországon. A hátralévő munkákat tekintve ez kritikus lehet. A gyülekezeti házhoz kapcsolódó térburkolási és asztalos munkák tekintetében jelenthet ez problémákat.

A vállalkozó cég vezetésével október 2-án bejárást tartottunk az építkezésen. Megerősítették, hogy szerződés szerint teljesíteni kívánnak, de kisebb hiányosságok lesznek. Egyházköztségünk elnöksége az építkezéssel kapcsolatos egyházkerületi és önkormányzati támogatói szerződéseket augusztusban aláírta.

A teljes udvar rendezése és az utcafronti kerítés építése később kezdődik. Ezekre a munkákra most ajánlatokat kérünk. A gyülekezetben meghirdetett adakozás ezen munkák elvégzését célozza meg. Ez idáig 4,5 millió Ft adomány gyűlt össze erre a célra. Összességében 10 mFt adományt szeretnénk gyűjteni erre a célra.

*A beszámolót összeállította:
Szabó Sándor*

Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet. /Pál I Kor.13,13/

MEGHÍVÓ

ADVENTI JÓTÉKONYSÁGI ESTRE,

melyet a Lévai Czeglédi Péter Református Gimnázium (Felvidék) és a Beregszászi Pásztor Ferenc Községi és Zarándokház (Kárpátalja) javára rendezünk.

Időpont: 2018. december 7. (péntek), 18 óra

Helye: Szent István Hitoktatási és Művelődési Ház (Székesfehérvár, Liszt F. u. 1.)

Az est fővédnökei:

Spányi Antal katolikus megyés püspök
Steinbach József református püspök

Az Adventi Jótékonysági Estre szóló támogatójegyek a székesfehérvári Lelkeszi Hivatalban, a Talentum Református Általános Iskolában és az Olajfa Református Óvodában 2018. október 20-ától kaphatók.

A támogatójegy ára: 2.000 Ft.

MAROSHEGYI KRÓNIKA

Őszi bográcsozás.

Szeptember 9-én tartottuk. A nap témája: Neked van küldetésed? volt. Az előadást Magyarne Balogh Erzsébet, a Református Missziói Központ lelkész-igazgatója tartotta. Dél előtt volt áhítat, előadás, csapatjáték. Délben a lelki táplálék után testi táplálékot vettünk magunkhoz, finom, bográcban készült sertéspörköltet. 13:30-tól pedig a kálozi református dicsőítő csapat koncertje következett.

Jövőbeli kiemelt alkalmaink:

Őszi teaház.

November 11-én, vasárnap 16 órától. Ennek keretében gyülekezetünk tagjai, Szabóné Demény Monika és Szivák András tartanak beszámolót alkotói munkájukról, valamint képes vetítést láthatunk a népi festett tárgyakról. Ezt követően egy bizonyágtételt is meghallgathatunk.

Maroshegyi Miklós nap.

December 9-én, vasárnap 15 órától adventi kézműveskedést tartunk. A kézműveskedés mellett lehet mézeskalácsot díszíteni és forró csokit inni. Minden családot szeretettel várunk az alkalomra.

*Ujvári Sándor Csaba
beosztott lelkész*

Neked van küldetésed?

Őszi bográcsozás Maroshegyen

Idén újra részt vehettem ezen a kedves alkalmon, amit minden évben megtart a maroshegyi gyülekezet rész. Nagyon szeretem ezt a közösséget, mert bár gyakran vagyok távol, nem tudok mindig részt venni a gyülekezet életében, nagy szeretettel hívogatnak minden alkalomra. Valahányszor megérkezem, mindig ölelő karokkal várnak. Sosem róják fel elmaradásaimat. Sosem kell pironkodnom vagy rosszul éreznem magam. Mint egy nagy, szerető család, befogad, elfogad és körülölel.

Ezen a vasárnap reggelen örömmel indultam, mert éreztem, ez egy remek nap lesz.

Amikor megérkeztem, az aszszonytestvérek már javában szorgoskodtak, ropogott a tűz a bográc alatt. Egy kedves, rég nem látott barátom is jelen volt, nagy örömömre.

Elsőként Magyarne Balogh Erzsébet, a Református Missziói Központ igazgatója tartott egy rövid áhítatot; Lukács evangéliuma

9. fejezetének 1–10. verseit jártuk körül. Majd ehhez kapcsolódva egy meleg szavú, tartalmas beszámolót hallhattunk a misszió munkájáról, a területekről, ahová az érdeklődők be tudnak csatlakozni.

Szenvedélybetegek, telefonos lelki segély, idősgondozás stb. Az előadás végén kérdésekre és személyes beszélgetésekre is lehetőség adódott.

Majd fiatal lelkészünk, Ujvári Sándor felhívta a figyelmet az igeszakasz 1–2. verseire, hogy próbáljuk rögzíteni, mert része lesz a csapatversenynek.

Egy kis mozgásra invitáltak bennünket játékos formában. Csapatokra osztódtunk; három csapat és négy állomás volt kijelölve. Az udvarra kilépve olyan illatok fogadtak, hogy nehéz volt a versenyre koncentrálni.

1. állomás: Egy sérültet kellett a kis ugrálóvárba bejuttatni úgy, hogy közben nem tesszük le, mert az levonással jár. Különböző eszközök álltak rendelkezésre, takaró, lepedő, botok, seprők stb. – többsége a mi megtévesztésünkre szolgált. Tanakodtunk... végül megkérdeztük: ezt mind fel kell használni? Krisztof, az állomás vezetője igen nevetett... Aha... No, akkor fogtunk

egy nagy szőnyeget, a legkisebb
gyermeket ráfektettük, és megra-
gadtuk a szőnyegvégeket, átemel-
tük, állítólag leért, vitattam, de...
végül is játék.

2. állomás: Jézus gyógyításait kellett felsorolni, ahányat csak tudtunk, mert ez időre ment... voltak viták, hogy melyik minek számít... de végül elég sokat felsoroltunk. A feladat második részében: Most mutasd meg játék. Választani kellett a felsoroltak közül, amit 2 csapattársnak el kellett mutogatni, nekünk meg ki kellett találni, időre. Hű, de sokat nevettünk... egyet tévedtünk, hiába mutogatta a rangjelzést Tünde, nem ugrott be a százados, bár katonafeleség voltam, de már akkor sem tudtam ezeket.

3. állomás: Sorverseny időre... papírlapokat kellett átadni, letenni, ráállni, áthaladni, meg hajlatozni, egy teli pohár vízzel, és a végére érve a kancsóba tölteni. Ezt megoldottuk hiba nélkül, bár a hajlatozás annyira nem ment,

mármint nekem.

4. állomás: az igeszakasz 1–2. verse volt egy lapon... kipontozva, pár betűvel. Hát, volt fejtorés. Vásárolni lehetett betűt. Hű, de régen játszottam szókirakóst. De aztán emlékeztem, mik a népszerű betűk, és kezdett körvonalazódni a megfejtés... nagyszerű csapattársakkal ripsz-ropsz megfejtettük. Tünde kisleánya remekelt itt is.

5. állomás: Sérültet kellett bekötözni időre, szakszerűen ellátni, majd a végén visszapakolni a kötszereket. Fejsérülés, nyílttörés... tudtam én, hogy jól jön még az ápoló-gondozói végzettség.

Kellően elfáradva, kinevetve magunkat már várt az asztalon a gőzölgő ebéd.

Sajnos két éve nem nagyon érzem az ízeket... nehéz is így főzni, meg enni sem az igazi... és akkor az történt, hogy... Eszti néni pörköltje egy fogalom. Edit káposztasalátája a másik. Én ilyen jóízűen már régen ettem, sorba álltam újra. Érezni akartam. Közben jókat

beszélgettünk. És akkor megjöttek a sütik... egyik finomabb volt, mint a másik. Hát én mindet megkóstoltam.

Én úgy gondolom, aznap meggyógyultam. Azóta is néha visszatér, hogy nem érzek ízeget, de elég felidézni az emléket... és már jobb is.

Kora délután következett a kálozi református csapat remekbeszabott koncertje, közös együtt énekléssel folytattuk a napot.

Á végén pakolásztunk, beszélgettünk... valahogy olyan nehéz volt megválni egymástól.

Köszönöm mindenkinek a vezetést, az útmutatást, a szolgálatot, a játékot, az együtt gondolkodást, a finom ételeket, az énekeket... a beszélgetéseinket Istennel!

Áldott nap volt, béke-séges...
nem volt ott más, csak az én, a mi,
a mindenki és a jó Isten, egy nagy
MI-ben.

Áldás, békesség, testvéreim!

Gulyás Erika

Megvalósulni látszik a maroshegyi testvérek régi álma
Első lépés – telekrvásárlás

2018 elején összeültünk a maroshegyi presbiterekkel közösen, Isten Szentlelkét segítségül hívva, hogy adjon nekünk útmutatást az imaházunk és gyülekezettrésznk jövőjével kapcsolatban.

A megbeszélésen arra jutottunk, hogy a jelenlegi imaház területén kívül, egy annál nagyobb és jobb helyen fekvő területen lehetne egy megfelelő nagyságú imaház és lelkészlakást (parókia) építeni. Ha ez nem lenne lehetséges, akkor maradna a jelenlegi hely.

A jelenlegi területtel viszont az a probléma, hogy nagyon behatárolt, szűkös, és bővíteni sem lehet olyan mértékben,

mint amilyent a gyülekezet rész szerezne megvalósítani.

Ezért elkezdtünk telkek után nézni, hogy van-e jobb a jelenleginél, vagy sem. Sokat imádkoztunk érte, és az Úr elénk adott egy megfelelőnek látszó, eladó telket. Mindebben megtapasztaltuk az Úr segítségét, ahogyan azt az Igében is olvassuk: „Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek.” (Máté 7,7)

A bibliaolvasó kalauzunk egyik napi Igéje is megerősített minket: „Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiáraszsa rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkeztek, és bőségekből jusson minden jó cselekedetre.” (2Kor 9,8)

Az Úr pedig ígérete szerint elénk adta a Csíkvári utca és a Csőszház utca közötti eladó telket. Az év elején tették ki ismét az eladó táblát. Kértünk és kaptunk, kerestünk és találtunk.

Ez a két telek egyben eladó, összesen 1600 m² nagyságú. Ez a terület már megfelelő nagyságú, és frekvenciált helyen van ahhoz, hogy egy számunkra megfelelő imaház és lelkeszlakást is építsünk rá. A buszmegálló itt is elég közel van.

Egy nagyon kedves református család árulta ezt a két telket, Bányai Laci bácsi idején jártak többet a gyülekezetbe. Nagyon örülnének annak, ha a telken református imaház vagy templom és lelkeszlakás épülhetne fel. Nem kérdés a számunkra, hogy a jövőben ide járnának istentiszteletre.

A gondnoki kar támogatása után a presbitérium is mellénk állt, támogatásuknak nagyon örültünk. Majd a családdal, az önkormányzattal és a Dunántúli Református Egyházkerülettel folytatott tárgyalások után sikerült szerződést kötnünk.

Az eladónak köszönhetően jelentős kedvezmény kaptunk, így

23 millió forintért tudjuk megvásárolni a két telket. Ezt a 23 millió forintnyi vételárat egyrészt az elmúlt évek során az imaház bővítésére gyűjtött adományokból (4,5 millió forint), másrészt egyszeri egyházkerületi támogatási összegből (18,5 millió forint) tudjuk kifizetni. Az egyházkerület ezt a támogatást egy esetleges jövőbeni építési támogatás előlegeként biztosítja számunkra egy külön szerződés keretében.

A telekvásárlás után reméljük, hogy Isten kegyelméből sikerül a közeljövőben meg is valósítani az építkezési terveinket, amiket hosszú ideje a szívünkben hordozunk. Köszönjük a testvérek eddigi támogatását, és kérjük, hogy továbbra is álljanak mellénk. Bízunk a teljes gyülekezet segítségében és az Úr Isten áldásában!

Ujvári Sándor Csaba

beosztott lelkész

Maroshegyi gyülekezet rész

Elfogadottság, biztonság, öröm

Semmi nincs ingyen, közismert a gunyoros mondás: „Még Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen”. A leghétköznapiabb dologért, célért is meg kell küzdeni, vagy legalábbis pénzt adni érte. A megélhetésért dolgozni kell, a megvásárolni kívánt termékért fizetni kell, az emberi kapcsolatokért küzdeni szükséges stb. Életünk szinte valamennyi vetületét egyre inkább átszövi a teljesítmény-, a valamiért valamiért elv. Könnyen rávetülhet ez a mentalitás a lelki életre is. Manapság Magyarországon az embereknek legfeljebb 10%-a jár egyházi, gyülekezeti alkalmakra. Könnyen gondolhatjuk magunkról, hogy a társadalom jónak minősíthető 10%-ához tartozunk. Ha a gyülekezeten belül még, az átlaghoz képest, valamilyen többletjeljesítményt is nyújtunk, akár elégedetten gondolhat-

juk is, hogy a jobbak közül is a (leg) kiválóbbak közé tartozunk. Időnként felmerülhet némi kétely, mint ahogy a főemberben (gazdag ifjú) is felmerült, amikor megkérdezte Úr Jézust: „Jó Mester, mit cselekedjek, hogy az örökéletet elnyerhessem?” (Lk 18:18). Az emberi jóaságról alkotott képzetet Úr Jézus azonnal helyre tette: „Senki sem jó, csak egyedül az Isten” (19. vers). Végül szomorúan távozott, mert túl soknak ítélte, amit Jézus kért tőle: „Add el mindenedet, amid van, és oszd el a szegényeknek, és kincsed lesz mennyországban; és jer, kövess engem.” (22. vers)

Úr Jézus a 27. versben mutat rá a megoldásra: „Ami embereknek lehetetlen, lehetséges az Istennél.”

Mások nagyon is átlátják a helyzet nehézségét. Az isteni mércének nem lehet megfelelni, akárhogy

igyekeznek is. Érzik a bűn hatalmát, igyekeznek szolgálni, sok erőfeszítést tesznek, de újra és újra érzik erőfeszítéseik elégtelen voltát. Egyre inkább elfáradnak, meg-szorodnak, háttérbe vonulnak, esetleg keserűen elkezdik bírálgatni azokat, akik szerintük még náluk is rosszabbak.

Isten egyértelmű látleletet ad: „Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnék az Isten dicsősége nélkül.” (Róma 3,23.) Azaz a „legjobb” ember sem elég jó az isteni mércéhez képest. Kizárt az emberi erőfeszítés útján történő megoldás, ezért Isten valami egészen elképesztően egyszerű megoldást ad: „Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által” (Róm 3:24). Egyszerűsége ellenére pont a már porcikáinkba berögződött teljesítményelv teszi

sokaknak nehezen megemészthetővé az ingyenes kegyelmi megigazulást, és okoz bizonytalanságot, feszültséget életükben, hiszen ha kegyelem és még valami szükséges, akkor folyamatosan felmerül, hogy az a plusz emberi mire és mennyire elég. Jó példa ennek megértésére a Titanic hajó tragédiája. A megmenekülésre nem volt esélye annak sem, aki jó úszó volt, vagy előírászerűen felkötötte a mentőmellényt, csak annak, aki feljutott valamelyik mentőcsónakba, majd a közeledő Carpathia hajó felvette. A megoldás kívülről jött, a mi esetünkben felülről. „... áthatolt az egeken, Jézus, az Istennek Fia...” (Zsid 4:14.) Mások hiszik a kegyelmi megigazulást, és olyan mértékben érzik adósnak magukat, hogy teljes erővel igyekeznek törleszteni valamennyit a kapottakért. Ők is egyre inkább belátják, hogy a törlesztés igen nehéz, és néhányan közülük fáradtan, csalódottan húzódnak vissza a lelki közösségből és a szolgálatból. Lehetetlen letörleszteni Isten felé ezt az adósságot, sőt még odaszánt élet mellett is napról napra nő az adósság, ugyanis Isten minden nap többet ad, mint amit mi adhatunk Neki (gondoskodás, szeretet, bocsánat, vezetés, ajándékok stb.). Nem véletlenül írta utolsó feljegyzésében Luther: „Koldusok

vagyunk. Ez az igazság” (Életünk végéig rászorulunk Isten ingyenes kegyelmére). A helyesen megértett kegyelem megvéd a felszínes könnyelműségtől, felszabadultságot és egyre inkább minőségi cselekedeteket eredményez: „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon” (Titusz 2:11–12).

Nem a saját hitünkben és odaszánásunkban van a mi biztonságunk alapja, hanem a Krisztus teljes odaszánásában és tökéletes áldozatában való bizalomban. Az előbbi gőgöt, méricskélést, kritikai szemléletet, nyugtalanságot, a közösségi életben töréseket, akár a Lélek megszorítását is okozhatja, az utóbbi örömet, belső felszabadultságot, alázatot, testvéri nyitottságot. A lelki növekedés során sem csak a rossznak minősülő cselekedetek jóra történő lecserélésére, hanem a Krisztusban való bizalmunk megerősödésére van szükségünk, amely majd minőségileg jobb cselekedetekhez vezet: „Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.” (2.Kor 3:18).

Mindaz a kedves olvasó, aki jelen sorok írójával együtt küzd a saját elégtelenségének érzésével és valóságával, bátorítást nyerhet Isten, egyedül Krisztus érdeme miatt, elfogadó szeretetéből. A körülmények, az élet folyamatos kihívásai, küzdelmei nem fognak változni, de el lehet rejtőzni ebben az örök jövőre és a jelenvalókra is vonatkozó, elfogadó isteni szeretetben. Ez a legnagyobb kincs számunkra!

„Avagy megveted az Ő jóságának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít?” (Róma 2,4)

Jöjj Krisztushoz, amíg még ez lehetséges!

„Teremjetelek hát megtéréshez illő gyümölcsöket.” (Máté 3,8)

Könyvajánló:

- Spurgeon: - Minden kegyelem/Házának ajtaja nyitva áll
- Üdvösség Isten ingyen kegyelméből
- Van segítség/Mennyit ér a jó tett?
- Isten ígéreteinek tárháza

Áldás és békeesség kívánásával:

Németh Kornél

REND 2018 - Kaposvár

Családommal már a két évvel ezelőtti, balatonfüredi REND után elhatároztuk, hogy ha Isten is megsegít bennünket, akkor részt veszünk a következő RENDezvényen is. Isten szeretetének és jóságának köszönhetően sikerült megvalósítani terveinket.

Az idei REND-nek 2018. június 29. és július 1. között Kaposvár városa adott otthont. Az istentiszteletek, az előadások, találkozók, kiállítások, bemutatók, koncer-

tek, filmvetítések, vásárok és még számos program helyszínéül a kaposvári református templom és a Lorántffy Zsuzsanna Református Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium, annak hatalmas udvara, tornacsarnoka szolgált. A két helyszín egész közel fekszik egymáshoz, így a rendezvények között nem jelentett gondot az átjárás.

Az idei igei vezérfonal, a Szentírásból Ézsaiás könyve 40. fejezetének 31. verse, így szólt: „**De akik**

az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.”

A református fesztivál ideje alatt ígét hirdettek: **Nagy Csaba**, a Somogyi Református Egyházmegye esperese, **Steinbach József**, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, református lelkész, **Kató Béla**, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke, református

lelkész. Beszédet mondott/előadást tartott **Varga László**, a Kaposvári Egyházmegye püspöke, katolikus pap, **Dr. Huszár Pál**, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnöke, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka, **Dr. Nemes Pál**, a Somogyi Református Egyházmegye főgondnoka, **Dr. Vladár Gábor**, a Pápai Református Teológiai Akadémia volt rektora, egyetemi tanár, soproni lelképásztor, **Bellai Zoltán** református lelkész, püspöki főtanácsos és **Szita Károly**, a házigazda város polgármestere és sokan mások.

Szemelvények az igehirdetésekből:

- „Európa hasonlít egy bűgőcsigához: lendületét elveszítve a billegés jellemzi” (Nagy Csaba)
- „Elfáradunk, »de akik az Úrban bíznak«, megtartó kezébe, kegyelmébe kapaszkodnak újra és újra minden körülmény ellenére” (Nagy Csaba)
- „Teljesen rá kell magunkat bízni az Úrra, engedelmeskednünk kell akarátának” (Varga László)
- „Ki kell mondani, hogy Isten nélkül nem megy. Én vagyok az első a bűnösök között.” (Varga László)
- „Imádkozz és dolgozz! – így kellene az életet élni.” (Varga László)
- „Nagy szükségünk van a biztatásra. Az Úr Isten biztasson bennünket!” (Steinbach József)
- „Meg akarjuk mutatni, hogy sokan vagyunk.” (Huszár Pál)
- „Nehéz Isten munkatársainak lenni.” (Kató Béla)
- „Isten az Ő szeretetén keresztül gondoskodik rólunk és fenn akar tartani.” (Kató Béla)

- „Minden erő forrása Istennél van. Ezt be kell ismerni.” (Kató Béla)
- „Isten ereje ott tud munkálkodni, ahol az ember átengedi magát Isten erejének.” (Kató Béla)
- „»Akik az Úrban bíznak...« – azoknak minden sikerül.” (Kató Béla)
- „A mi megújulásunknak az erőforrása a bizalom, a bizalom az hit, a hit bizalom Istenben.” (Kató Béla)
- „Hogyan lehetnénk szárnyaló sasmadarak, ha nem hiszünk Istenben?” (Kató Béla)

- „Ha nincs meg az energiánk, a szárnyalásunk, törött szárnyú madárként lezuhanunk. Ez a példa a generációnak?” (Kató Béla)
- „Három felszólítás csokra ez az igever: Bízz(unk) az Úrban! Szárnyalj(unk) az Úrban! Erősödj(ünk) az Úrban!” (Steinbach József)
- „Ne felejtsük el, hogy olyan Urunk van, akihez hasonló nincs más.” (Steinbach József)
- „Isten népe gyönyörűen, magasan, biztosan és »erősen« szárnyal, mint a sasmadár.” (Steinbach József)
- „Ne magányosan repkedő sok legyünk, hanem fecskék. A

fecskék együtt repülnek, gyönyörűségesen, magasan, biztosan és »erősen«.” (Steinbach József)

- „Isten népe nem csüggedhet, nem erőtlenedhet el.” (Steinbach József)
- „Életünk, szolgálatunk biztosan erős szárnyalás az örök élet Urában.” (Steinbach József)

A kaposvári hosszú hétvége, amint a szemelvények is mutatják, kiváló alkalmat nyújtott az Isten-nel való találkozásra, lelki feltöltődésre és megújulásra egyaránt. Az Ökumenikus fórumokon adódott lehetőség a felmerült kérdések

„megvitatására”, lelki beszélgetésekre, baráti/testvéri/gyülekezeti kapcsolatok építésére, találkozásokra, valamint az egyházunkkal kapcsolatos közérdekű információk, illetve programok „begyűjtésére”. Elsősorban a kaposvári AZÉ zenekar gondoskodott a könnyűzenei szolgálatról, azonban más gyülekezeti, iskolai zenekarok és énekesek is színesítették a műsort. Nagyszerű komolyzenei koncertekkel is gazdagíthattuk élménytárunkat.

A Református utcában megismerkedhettünk a Magyarországi Református Egyház számos intézményével, szolgáltatójával, továbbá válogathattak az érdeklődők kedvük és igény szerint a keresztyén könyvek, a kézműves termékek, illetve a zenei hanganyagok között. Az iskola udvarán kialakított Gyermekkertben a fiatal generáció gyermek-istentiszteleten, illetve a saját korosztályukhoz il-
lő zenei programokon, kézműves foglalkozásokon vehetett részt.

Felejthetetlen élményt nyújtott számomra a szombati kórustalálkozó, amelyen a székesfehérvári

Ökumenikus Kóruossal keresztyén énekekkel Istent dicsőítettük Dóczy István karnagyunk vezényletével és Tóka Szabolcs orgonaművésznünk kíséretével, továbbá más városokból (Kaposvár, Kaposmérő, Császárszeg, Neszmély, Érsekújvár, Óriszentpéter – Szalafő, Zalaegerszeg, Pápa, Szekszárd) érkező gyülekezeti kórusok szolgálatait is nagy örömmel hallgattuk. Böszörményi Gergely, a Református Zenei Fesztivál igazgatója, Magyar

Örökség és a Ferencvárosi József Attila-díjas hanglemezkiadó, producer, előadást tartott az evangélium terjesztéséről, Bódiss Tamás énektanár, karvezető, orgonaművész, egyházzenész, a szabad művészetek doktora, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára vezetésével pedig együtt énekelt a gyülekezet az új református énekeskönyvből, amelyet Bódiss Tamás mutatott be.

Az AZÉ zenekar megzenésítette

a REND központi Igéjét, amelyet megtanítottak a gyülekezetnek is, ugyanis ez az ének szolgált a 2018. évi REND Himnuszaként. Bízom abban, hogy azért néha még elénekeljük együtt is. Isten gazdag áldását kívánom a REND további alkalmaira, szolgálóira, szervezőire.

Találkozzunk 2020-ban Pápán!
Áldás, békesség! Soli Deo Gloria!

Vági Ágnes

A túléléshez szükség van az egyházra

A református egyház 2018. augusztus 23-tól 26-ig tartó balatonszárszói konferenciáján az „arab tavasz” okozta bevándorlás, a Kárpát-medencét sújtó kivándorlás és az egyházon belüli elvándorlás jelenségével foglalkoztak.

Hetvenöt évvel ezelőtt a különféle világok, világnézetek között nemcsak a közös beszéd, hanem a közös csendesség is híd volt a szárszói táborban.

Az áhítat, a kerekasztal-beszélgetés és az elnöki megnyitó is ugyanoda jutott: csak béke legyen. Hová fordulhatunk bölcsességért ebben az útkeresésben?

„Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet. Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom. Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az Isten. Bízatok benne mindenkor, ti, népek, öntsétek ki előtte szíveteket, Isten a mi oltalmunk!” (Zsolt 62,6–9)

Steinbach József dunántúli püspök áhítata szerint: Hitvalló polgárnak lenni nehéz. Az igaz mondatokért, a tisztánlátásért nap mint nap tennünk kell, ahogy azért is, hogy az igazság keresése közben ne szakadjunk el a közösségünk tagjaitól sem, mert „most a lényeg-

re látás ideje van: megállhatunk együtt, egymás hitéből épülve Jézus Krisztusban, a Szentlélek által.” Krisztuson kívül nincs élet.

Krisztus a keret, akiben nem felszámolódnak a különböző identitások, hanem kapcsolódnak egymáshoz. Krisztuson kívül minden más – Köntös László szavával szólva – szeretetcsapda, szentimentális jó szándék, amely nem veszi figyelembe az emberi természetet.

Horváth-Sánta Hanga migrációkutató azt mondta: a valahova tartozás alapvető emberi igény, amelyet a mi egyházunk is meg tudna adni a hozzánk érkezetteknek, hogy a társadalom konstruktív szereplői lehessenek. Szükség van arra, hogy érezzük: az egyre globalizálódóbb világban szilárd talajon állunk.

„Ne az épületeket akarjuk megmenteni, hanem az embereket, akik bennünk élnek” – nyilatkozta Kató Béla erdélyi püspök. Az általa vezetett legnagyobb református egyházkerületet nemcsak az elvándorlás, hanem az asszimiláció is sújtja.

Soos Gézára emlékeztek a Reformátusok Szárszói Konferenciájának szombati napján. Augusztus 25-én emléktáblát

avattak a Soli Deo Gloria diákszövetség egykori főtítkárának.

Nem csak Magyarországon, hanem a teljes Kárpát-medencében megfigyelhető az a tendencia, hogy az emberek faluból városba, keletről nyugatra költöznek. A nagy mozgások végső soron átalakítják egész Európa demográfiai térképét: hazánkban és régióinkban ez olyan negatív folyamatokkal kapcsolódik össze, mint az elöregedés és az alacsony születésszámok. Egyre gyakoribb, hogy a falusi közösségeink elnéptelenednek. Eközben a városi reformátusság is folyamatosan változik, az újonnan beköltözők egyre több – korábban nem létező – gyülekezeti formát igényelnek. Ugyancsak komoly probléma, hogy az eredeti lakóhelyükön még aktív gyülekezeti tagok nem találják meg a közösségeket új helyükön, sőt, sokszor nem is keresik azokat.

Erős identitással bíró keresztyén közösségekre és családokra van szükség, és biztosítani kell számukra az itthon maradást, boldogulást is.

Isten kegyelméből, testvéri szeretettel kívánunk áldást és békességet:

Hegedűsné Brill Hermina,
Laki Mária

A MAG, AMELY KISARJADT

- Református családból származik. Milyen hatással volt ez az Ön életére?

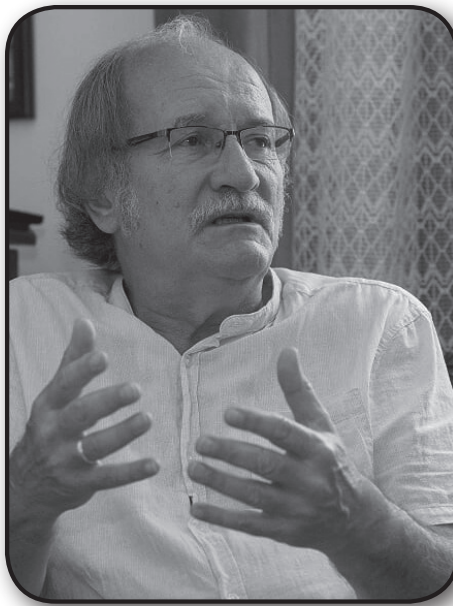
- Beleszülettem egy hagyományos református családba Bodajkon, és valóban egyházhoz közeli életet éltünk. A nagypapám például, aki gondnokként működött közre a református egyházban, a 2. világháború idején az úrvacsorai kellékeket őrizte – elásta őket az udvarukban, és úgy mentette őket. Apám, aki a balinkai szénbányánál volt pénzügyi és számviteli vezető, gazdasági ügyeket intézett az egyházban Temesváry Béla lelkipásztor idején. Szívesen emlékszem vissza Bakó Zoltán esperes úrra is, aki 1964-ben minket konfirmáltatott utoljára. Ugyancsak szép emlékeket őrzök a gyermekkori bodajki karácsonyokról és az igehirdetésekről. Temesváry Bélához kapcsolódik egy 1970-es emlékem: rá akart beszélni, hogy menjek teológiára. Ezt nem akartam megvalósítani, de úgy érzem, a tanárság a lelkeszi pályával némiképp rokon hivatás. Aztán „kikonfirmálódtam” egy időre az egyházból. Ám, ahogyan benőtt a fejem lágya, egyre inkább visszakanyarodtam.

- Hogyan talált rá újból a hitre?

- Amikor az életben nagy változások érik az embert, akkor rá kell jönnie bizonyos dolgokra. Ezek hatására az a mag, amit elültettek bennem akkoriban, kisarjadt. Konkrétan nem tudom a döntő okot, de közrejátszhatott egyik gyermekünk betegsége. Ez a változás egyébként a tanári pályám első éveiben történt meg, amikor úgy éreztem, hogy egyre inkább a gyülekezetben van a helyem. Olyan fajta tevékenységet nem folytattam az egyháznál, mint nagypapám vagy apám. De később, Veres Péter lelkipásztor idejében elkezdtem szervezni különböző irodalmi programokat. Például a Magyar Kultúra

A József Attila-díjas Bakonyi István irodalomtörténész, író, kritikus, főiskolai tanár, pedagógus a református egyházban is tevékeny szerepet tölt be.

Székesfehérváron beszélgettünk életéről, hitéről, hivatásáról.

Napját, amelyet mind a mai napig megszervezünk januárban Bodajkon, katolikus, református és önkormányzati együttműködésben. Jeles írókat, költőket, művészeket hívtunk meg, például Csoóri Sándort, Jókai Annát, Balczó Andrást. Tehát ma is megvan a kötődésem Bodajkhoz.

- Életének mely főbb állomásait emelné ki?

- Bodajkon jártam általános iskolába, ahol hajdani osztályfőnököm és magyar tanárom, Ruprecht Ottó nagy hatással volt rám. Tizennégy éves voltam, amikor azt hallottam tőle, hogy Németh László a legnagyobb magyar író, és ez is egy elültetett mag volt az életemben. Ugyanis később, amikor elkezdtem az irodalommal foglalkozni, Németh László volt az, akivel a

legkomolyabban foglalkoztam. A Teleki Blanka Gimnáziumba jártam Székesfehérváron; érdekes módon ekkor inkább a történelem érdekelt. Először történelem-orosz szakra jelentkeztem a pécsi tanárképzőre, de ide szerencsére nem vettek fel. Egy évvel később kezdtem ugyanott a magyar-angol szakot, és ott dőlt el az irodalom iránti elkötelezettségem. Éppen a minap szerveztünk a városházán emlékülést Bécsy Tamás professzorunk emlékére, aki most 90 éves lenne. Ő volt a legmeghatározóbb tanárszemélyiség az életemben, akinek majdnem mindent köszönhetek. 1976-ban kezdődött a tanári pályafutásom a székesfehérvári II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában. Igyekeztem szervezni rendhagyó irodalomórákat, ahová írókat, költőket hívtunk meg. Ez a fajta szervező tevékenység azóta is az életem része Székesfehérváron. A tanárképzőn kezdtem el komolyabban foglalkozni először Vörösmarty romantikus drámáival, amelyekről OTDK (Országos Tudományos Diákköri Konferencia) dolgozatot írtam, rá két évre pedig Németh László regényeit tanulmányoztam ugyanilyen módon. Ez utóbbi írást dolgoztam át disszertációvá, és 1984-ben doktoráltam belőle az ELTE-n, Király István és Czine Mihály támogatásával. Ezzel kapcsolatos az első, 1990-ben a Vörösmarty Társaság kiadásában megjelent könyvem is, amely Németh László életművével foglalkozott. Egyre inkább belemélyedtem ebbe a témába, de később persze másokra is koncentráltam, például kortárs, 20. századi magyar költőkre, írókra.

- Miként jelenik meg a hite a hivatásában?

- Az irodalomtanítás remek lehetőséget biztosít arra, hogy az ember időnként megvallja a hitét.

Ami az írókat és költőket illeti, velük kapcsolatban is van egy ilyen fajta erős érdeklődésem. Például Németh Lászlónak fontos a protestantizmussal való kapcsolata, még akkor is, ha ő nem volt kifejezetten egyházhoz tartozó ember, de régi írásai a prédikátorokról, a reformáció múltja lényeges volt számára. Persze vele mint regényíróval foglalkoztam elsősorban, de az a világ, amely megjelenik a regényekben, a mezőföldi, mezőszilasi világ erőteljesen kötődik ehhez a fajta szellemiséghez. Csoóri Sándornak vagy Csanádi Imrének a protestantizmusa is egyértelmű számomra. Petrőczy Éva, akinek a költészetéről néhány éve írtam kismonográfiát, szintén igen szoros szálakkal kötődik az egyházhoz. A róla szóló könyvemmet Steinbach püspök úr mutatta be a székesfehérvári gyülekezetben 2013-ban. Tehát irodalmi érdeklődésemben is fontos szerepet játszik a hitem. A tanításban a hitem megvallását természetesen csak módjával lehet megvalósítani. A Kodolányi János Főiskolán közel 20 évig voltam főiskolai tanár, onnan 3 évvel ezelőtt mentem nyugdíjba. Jelenleg a Gorsium Művészeti Szakgimnáziumban vagyok félállásban tanár, és most újra tanítom azt, amit már tanítottam 20–25 évvel ezelőtt középiskolában. Például számomra fontos, hogy a Biblia tananyag, és ezzel kapcsolatban sok mindent el lehet mondani. Gyakran felteszik a kérdést a diákok, hogy hogyan kerül a Biblia az irodalomórák anyagába. A válasz: úgy, hogy ez irodalmi alkotás is. Az irodalmi alkotások általában nem szó szerint értendők, hanem nagyon fontos a művek szimbolikája, metaforarendszere. Például a teremtés hat napja bizonyára nem 24 órás napokat jelent. A főiskolán a retorika tanításában külön foglalkoztunk a hegyi beszéddel. Ez retorikailag is az egyik legfontosabb teljesítmé-

nye kultúránknak. Számos költőnk istenes verse is a tananyag része, például Ady Endre, József Attila vagy Pilinszky János költeményei. Utóbbi egyébként katolikus költő, de én az irodalmat illetően nem is szeretem a felekezetek szerinti megkülönböztetést. Nyilvánvalóan vannak különbségek például a református Ady és a katolikus Babits költészete között, de elsősorban a keresztyénség köti őket össze. A reformáció 500. évfordulója kapcsán a Királykút Emlékházban tartottam előadást a protestantizmus irodalmáról, és ott is hangsúlyoztam, hogy számomra inkább egy és oszthatatlan az irodalom, azt megengedve, hogy ezek a színek érvényesülnek.

- Min munkálkodik jelenleg, illetve mik a jövőbeni tervei?

- Munkák és tervek vannak bőven. Az idén jelent meg Péntek Imre költészetéről egy kismonográfiám a Coldwell Kiadónál. Várhatóan a jövő évben is lesz egy új kiadvány, amelyben Petőcz András költővel, íróval foglalkozom, aki jeles alakja a magyar irodalomnak, babérkoszorús szerző. Hasonló kismonográfiákat írok már igen régóta. Bódás János költészetével is foglalkoztam. Nemrég jelent meg a Protestáns hősök című kiadvány harmadik kötete Faggyas Sándor szerkesztésében, amelyet a közeljövőben mutatnak be Fehérváron. Minden kötetben ötven alak van. Korábban írtam Németh Lászlóról, Csoóri Sándorról, Csanádi Imréről, a harmadik kötetben pedig többek között Bódás János portréját is megrajzoltam. Ez egy nagyon fontos kiadvány, amely

számba vette az elmúlt 500 év protestáns személyiségeit: írókat, költőket, művészeket, lelkészeket, tudósokat, teológusokat, akik fontos szerepet játszottak az egyháztörténetben. Öröm elmondani, hogy Bódás János mint hajdani fehérvári lelkész és költő is részese ennek az egyetemes kultúrának. Emellett folyamatosan írok kritikákat, tanulmányokat a különböző irodalmi folyóiratokba. Készülök a negyedik naplókötetem összeállítására is, amely várhatóan a jövő év elején fog megjelenni. Fontos feladatnak tartom az irodalomszervezést is, amely a Vörösmarty Társaságon belül zajlik, és főként a Királykút Emlékházban szerveznek találkozókat írókkal, költőkkel, zenészekkel, színészekkel, egyházi személyiségekkel. Sokszor úgy érzem, nyugdíjasként aktívabb vagyok, mint korábban. Soli Deo gloria!

Szöveg: Ujváriné Császár Boglárka

Fotó: Kiss László

SEGÍT A CSEND

Amikor elfáradsz a napi nyüzsgés után,
segít a csend, a meghitt kis szobád.
Amikor már a sírás fojtogat,
csendre int Jézus, merülj el, hívogat.

Amikor körülvesz a rossz,
s a harag eltölt,
csendesülj Jézus jóságában,
Ő megtisztít, feltölt.

Amikor a békeesség, a csend átjár,
megnyugodva, mosollyal
az arcodon indulj:
új feladat vár.

Szabóné Takács Éva

ARS SACRA FESZTIVÁL – TEMPLOMOK ÉJSZAKÁJA 2018.

Az **Ars Sacra Fesztivál**, illetve a **Templomok éjszakája** elnevezésű rendezvénysorozat keretein belül **Dóczi István** karnagyot felkérte a szervezőség, hogy a székesfehérvári **Ökumenikus Kóruossal** vegyen részt az egy évtizede zajló fesztiválsorozatban. A kéréssel Pista bácsi evangélikus testvéreinkhez fordult, ugyanis a koncert megszervezésére a székesfehérvári evangélikus templom bizonyult a legoptimálisabbnak, ahol kórusunk már otthon érzi magát. A rendezvény célja, hogy a művészet (képző- és iparművészeti kiállítások, különböző műfajú koncertek, színházi és irodalmi előadások, tárlatvezetések, gyerekprogramok) eszközeivel Európa visszataláljon a keresztyén értékekhez. A fesztivál programjait országszerte ingyenesen látogathatják az érdeklődők.

Csekéné Bányai Erzsébet, az evangélikus gyülekezet zenei felelőse és az Evangélikus Kórus karnagya, mint mindig, most is nagy precizitással, teljes erőbedobással és hatalmas lelkesedéssel segítette Pista bácsinak a hangverseny előkészületeiben, majd annak lebonyolításában. **Tóka Szabolcs orgonaművész**, kórusunk örökös kísérője is jócskán kivette a részét a felkészülésből, Pista bácsival együtt sok türelemmel és szeretettel tanította a műveket a kórusnak.

A koncert 2018. szeptember 23-ára került kitűzésre az Evangélikus Templomban. **Bencze András** evangélikus lelkész köszöntötte a szép számmal megjelent gyülekezetet és a kórust. Beszédében az igényességre hívta fel a figyelmet, hogy a művészetben is milyen fontos a tökéletességre való törekvés. Ahhoz, hogy a művek valódi pompájukban szólaljanak meg, nagyon fontos az elhivatottság, a kidolgozottság, a precizitás. Csekéné Bányai Erzsike néni rövid beszámolót

tartott az evangélikus templom történetéről. A történet a Békesség újság további lapjain megtalálható.

Ezt követte a zenei rész. A gondosan kiválogatott kórusműveket három részre bontottuk. Az első részben öröközöld zsoltárokat énekeltünk. Elsőként megszólaltattuk az evangélikus himnuszként ismert Luther Márton-féle **Erős vár a mi Istenünk** című művet, majd a reformátusok nemzeti éneke, a **90. zsoltár, Tebenned bízunk eleitől fogva** hangzott el Lisznyay Gábor feldolgozásában. A jól ismert **42. számú, Mint a szép híves patakra** kezdetű zsoltár először Maróthi György, majd Mendelsohn feldolgozásában is elhangzott. Ha zsoltár, akkor nem hiányozhat a sorból a **114. genfi zsoltár** Kodály Zoltántól, amivel zártuk a zsoltárok szakaszát.

A „szünetben” Tóka Szabolcs G. F. Handel Sába királynője érkezésének orgonajátékával ajándékozta meg a hallgatóságot a Salamon című operából.

A kórus a második részben az egyházi év ünnepeit elevenítette meg a felhangzó énekek által. Csomasz Tóth Kálmán **Várj ember szíve készen** című éneke a karácsonyi, Johann Sebastian Bach **Feltámadt Isten Szent Fia és Jöjj, Égi Szent Láng**, majd Esterházy Pál **Zengje nyelvünk** kezdetű éneke a húsvéti és a pünkösdi ünnepkört elevenítette fel bennünk. Gárdonyi Zoltán **Énekeljetek az Úrnak** és Szokolay Sándor **Örvendjetek az Úrnak** című buzdító énekével fejeztük be a középső részt.

A koncert harmadik, egyben befejező része előtt az orgonista Tóka Szabolcs előadásában J. Stanley D-dur Voluntary (Orgonaszóló) műve csendült fel.

A harmadik és egyben befejező részt a meghittség, a hálaadás és a dicsőítés jellemezte. Beharka Pál **Amint vagyok** kezdetű imádsága után egy megzenésített vers következett Tóka Szabolcs feldolgozásában, a **Valaki értem imádkozott**. A koncert vége felé közeledve John Rutter **Az Úr őrizzen Téged** énekkel búcsúztunk a közönségtől, majd C. Fraysse–Tóka Szabolcs **Szívből köszönöm, Uram** című énekébe bevontuk a közönséget is. Az orgonánál ülő Tóka Szabolcs először eljátszotta a dallamot, majd Pista bácsi megtanította az ének refrénjét a gyülekezetnek. Így ezt a dalt együtt énekeltük. Az egész templomot bezengte az orgonaszó és a kb. 200 főssé alakult kórus. Úgy gondolom, ilyenkor az angyaloknak is kicsordul a könny a szemükből örömben, hát még nekünk... Majd M. A. Charpentier **Te Deum**-ja után a keresztyén körökben jól ismert **Ó, terjeszd ki, Jézusom** című dallal kívántunk nyugodalmas jó éjszakát a gyülekezetnek.

Örülünk, hogy ismét együtt tölthettünk egy csodás estét! Köszönjük a részvételt, az adományt a gyülekezetnek! Bízunk abban, hogy jövőbeni alkalmainkon is találkozunk!

Áldás, békesség! Erős vár a mi Istenünk! Dicsértessék! Áldjon meg Téged az Úr! Soli Deo Gloria!

Vági Ágnes

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

A székesfehérvári evangélikus templomról

Az evangélikus templom bejárata fölött ez a 46. zoltárbeli igeszakasz olvasható. A felirathoz illő várkapura emlékeztető bejárat és az egész templom neoromán-erdélyi stílus ötvözete. Megmutatkozik ez a külső támpillérek, fiatornyok, tulipános díszítések, valamint a belső tér bútorainak: szószék, csillár és kari-lámpák kialakításában. Tervezte **Sándi Gyula** műegyetemi tanár. A kivitelezést a **Kszantner és Pintér Cég** végezte el 1930 és 1932 között.

A templom tornyában egy harang lakik: a **Luther Márton-harang**, amelyet 1939-ben a reformátor emlékére öntöttek. Felirata: „Elég néked az én kegyelmem” (2Kor 12, 9), alatta: „Öntötték Seltenhoffer Frigyes és fiai M. K. udvari szállító harangöntődjében.” A másik oldalon: „Isten dicsőségére készült 1939. évében Özv. M. F.-né”

A fehérvári evangélikus gyülekezet 1867-ben vált önállóvá. Előtte a várpalotai anyagyülekezethez tartozott.

Önálló templom építésének igénye már 1863-ban felvetődött. A Vizivárosban telket vásároltak, és a Megyeház utca egyik háza került a birtokukba. Ennek a két ingatlanak az eladásából vásárolták meg 1873-ban a jelenleg a Megyeház u. 17. szám alatti épületet. Itt, az udvaron imaházat építettek Schmied Károly tervei alapján. Sokáig ez volt az evangélikus közösség otthona. Az istentiszteleteket itt tartották 1932-ig, az új templom elkészültéig.

Mivel a gyülekezet nem mondott le templomépítési szándékáról, már 1874-ben adománygyűjtésbe kezdett. Ezt az összeget 1919-ben likvidálták, de a Tanácsköztársaság bukása után visszakapták.

A városi tanács 1929 januárjában úgy döntött, hogy a törvényszék melletti ligetes területet az evangélikus gyülekezetnek ajándékozza. Országos

szintű gyűjtés segítette, hogy 1930. augusztus 16-án lezajlott az ünnepélyes alapkövetétel. 1932. május 8-án Kiss István püspök adta át a templomot rendeltetésének. Ekkor Irányi Kamill volt a lelkész.

A II. világháborúban a templom súlyos károkat szenvedett. Elvesztette két fiatornyát, a torony egyik sarka ledőlt, a mennyezet benyomódott, az oltár mögötti falrészén rések keletkeztek. A háború után, 1947-ben a pécsi Angster Cég orgonát készített a templom számára. A templom teljes tatarozása 1963-ban készült el. 2002-ben kicserélték a toronysisakot, 2012-ben a belsejét és az előtte lévő teret újították fel.

A régi orgona az idők folyamán alig használhatóvá lett, ezért új orgonát álmódott a gyülekezet, amelynek első része 2006-ban került használatba az Aquincum orgonagyár nagyszerű kivitelezésében. Reményünk van, hogy jövőre a teljes orgona elkészül. Köszönet az önkormányzat anyagi támogatásáért.

Csekéné Bányai Erzsébet

Bakonynánai gyülekezeti kirándulás

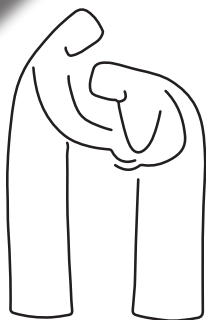
Felhívás

www.albaref.hu

Megújult gyülekezeti honlapunk feltöltés alatt van!

A hibák és hiányosságok megoldásáig szíves türelmüket és imádságaikat kérjük szeretettel!

LELKI- GONDOZÓI SAROK

A 24 karátos hit – Tragédia és helyreállítás a hívó életben 3.

1. A sokk

A krízisbe kerülő ember az első pillanatokban sokszor nem fogja fel annak a valóságát, ami történt. Isten, az ő nagy irgalmában úgy alkotta meg az értelmet, hogy átmenetileg leálljon, amikor tragédia sújtja. Az emberek ilyenkor néha így gondolkodnak: „Nem hiszem el, hogy ez történik!” „Ez csak egy rossz álom!” „Előbb vagy utóbb fel fogok ébredni ebből az álomból, és kiderül, hogy ez nem is igaz.” Mások hangos sírásban vagy kiáltásban törnek ki, vagy csendben elvonulnak akár órákra is.

Az első sokkból való kilábalás eltarthat órákig, napokig vagy akár hosszabb ideig is. Háborúk és természeti katasztrófák ezt a fázist hetekre, vagy akár hónapokra is kitolhatják. Az ilyen időszakban a szolgálatnak a könnyöretre és az imatámogatásra kell fókuszálnia. Semmiképpen ne akard megmagyarázni, miért történt ez a tragédia, mert az ilyen próbálkozások csak el fogják idegeníteni őt tőled.

2. A vihar

Amint a bajba jutott elkezd kilábalni az első sokkból, és foglalkoz-

nia kell magával a problémával vagy annak következményeivel, az érzelmei előre nem látható módokon nyilvánulhatnak meg. Időnként elfogja a büntudat azok miatt a dolgok miatt, amelyekről úgy gondolja, hogy általuk ő maga járult hozzá a krízishez. Máskor teljesen elborítja a jövőtől való félelem. Képes lehet arra is, hogy intenzív haragot tanúsítson olyanokkal szemben, akiket felelősnek tart a kialakult rossz helyzetért.

Ezek az érzelmi viharok néhány hétig vagy akár több hónapig is eltarthatnak. Mély depresszióba is eshet az illető, amelyet határtalan szomorúság, mardosó lelkiismeretfurdalás is kísérhet. A depresszió a személy mentális energiáit is leszívja, miközben felemészti a krízis által kiváltott sokkot. Ebben a szakaszban rendszeresen találkoznia kell lelkipásztorával vagy egy keresztény tanácsadóval. Szüksége lehet továbbá gyógyszerekre is, amelyek segíthetnek túllépni ezen a nehéz időszakon.

Néha a családtagok és a barátok türelmetlenné válnak a vihar hosszúsága miatt. Tudnunk kell, hogy egy komolyabb krízis általános helyreállási ideje legalább 1–2 év! Súlyosabb veszteség idején, amikor véletlen baleset vagy erőszakos cselekedet folytán elveszítjük egy közeli hozzátartozónkat, a helyreállítás akár 3–5 évig is eltarthat. Ilyen esetekben pedig az élet már soha nem lesz ugyanaz, mint volt. De – és ezt nem szabad elfelejteni – ha másképpen is, de ismét lehet jó!

Az egyik módja annak, hogy egy krízisbe jutott személy előremozdítsa saját helyreállítását az, ha mentálisan megpróbálja feldolgozni a krízist az által, hogy újra és újra átgondolja, és beszél is arról, hogy mit élt át és hogyan történtek a dolgok. Ez néhány családtag és más, hozzá közel álló ember számára

fárasztó lehet. A helyreállást viszont egyáltalán nem segíti, ha azt mondjuk neki: „tedd végre túl magad rajta!”. Az embernek ilyenkor szüksége van arra, hogy kibeszélje magából a fájdalmát és a félelmeit.

Vegyük például, hogy egy barátodhoz készülsz, és hirtelen az úton kihajt eléd valaki úgy, hogy éppen csak elkerülsz a balesetet. Mi a valószínűsége annak, hogy nem fogsz erről említést tenni a barátodnak, amikor odaérsz hozzá? Valószínűleg az első dolog az lesz, hogy ezt mondd: „Majdnem ott maradtam az úton, mikor jöttem hozzád. Valami idióta kivágott elé, és éppen hogy csak nem karamboloztunk.” Azzal, hogy a történetet elmondod, csökkentetted a benned lévő feszültséget.

3. Megoldáskeresés

Amint az ember érzelmi reakciója egy krízisre lecsillapodik, elkezdődik a helyreállási folyamat legfontosabb fázisa. Az elkövetkező hónapokban a bajba jutott ember ki fog alakítani egy végleges történetet a krízisről, amely által vagy megkeseredett emberré válik, vagy egészségesebbé. Hiszen nem az életünkben jelen lévő tényekkel élünk együtt, hanem azzal a történettel, amelyet magunknak mesélünk el azokról a tényekről, amelyek jelen vannak életünkben. Ezt láthatjuk, amikor több, azonos családban felnőtt gyermek elmeséli saját történetét, egymástól akár jelentősen eltérő részletekkel vagy látásmódból.

Nem változtathatjuk meg életünk ténytárházait. De jó szívvel megalkothatjuk azt a történetet, amelyet végül az igazság általunk értelmezett verziójaként az életünk hátralévő részében magunkkal fogunk vinni. A hívók ezeket a történeteket teodiceáknak hívják. A teodicea tulajdonképpen az élet

eseményeinek teológiai magyarázata. Egy idő elteltével, miután Istennel és magunkkal is átbeszéljük, kikristályosodik bennünk az a történet, amellyel együtt akarunk élni.

A lelkipásztor vagy a keresztyén tanácsadó szerepe ebben a helyreállási szakaszban kritikus fontosságú. Feladatunk az, hogy segítsük a hozzánk forduló személyt abban, hogy megértse, hogy a verzió, melyet élete fájdalmas fejezetéről kialakított, nem feltétlenül a tények egyetlen átirata. Saját maga is képes egy másik történetet elmesélni a tények alapján, ha akar. A helyes célunk tehát az, hogy segítsünk az illetőnek felfedezni azt a látószöveget, amelynek alapja Isten szeretete, valamint saját szeretete Isten felé. Ez a feladat talán nem könnyű, és nem érhető el hamar, de a tét ennek az embernek a jövője.

Az ördög számtalan módon rá tud ülni ezekre a tragikus tényekre. Az Úrnak pedig számtalan kreatív ötlete van arra, hogyan is tudná pozitívan látni az ember a saját tragédiáit. Ez a szellemi harc ott tombol a hívő elméjében. A lelkipásztor vagy a keresztyén tanácsadó segíthet kiválasztani egyet Isten kreatív ötleteiből, amelynek segítségével össze tudja rakni saját tragédiájának tényszerűségeit. Ezt semmi más nem példázza jobban, mint József élete.

József fivérei szégyentelenül elbántak Józseffel: eladták rabszolgának, és azt mondták apjának, hogy meghalt. Gazdájának felesége szexuális zaklatással vádolta meg, ami miatt ártatlanul börtönbe zárták. Mire azonban a fáraó kormányzója lett belőle, Isten átsegítette azon a mentális harcon, ami éppen azért dúlt benne, hogy feldolgozhassa a múltbeli tragédiáit és csalódásait.

Amikor az éhínség arra kényszerítette József fivéreit, hogy szemtől szembe találkozzanak vele Egyiptomban, József képes volt nagy-lelkűen viselkedni velük: „*Jöjjetek közelebb hozzám! Ők közelebb mentek. Ekkor így szólt: Én vagyok József, a testvéreitek, akit eladtatok Egyiptomba! De most ne bánkodjatok, és ne keseregjetelek amiatt, hogy engem ide eladtatok, mert azért küldött el engem Isten előttem, hogy életben maradjatok.*” (1Móz 45:4,5).

Fontos, hogy észrevegyük: József nem felejtette el azt aényt, hogy bátyjai eladták őt rabszolgának Egyiptomba. Ennek ellenére, mentálisan és lelkileg is megnyerte a szívében dúló háborút, és így élettörténetének e részét is egészségesen láthatta. Ez pedig lehetővé tette, hogy kialakítson egy előremutató teodiceát. A tények ezen verziója lehetővé tette számára, hogy megbékéljen önmagával és kibéküljön testvéreivel.

Azok, akik jól ismernek, tudják, hogy a születésem okozta édesanyám halálát. Ezeket a tényeket nem tudom megváltoztatni se-hogy sem. Amíg nem nyitottam meg életemet Krisztus előtt, úgy tekintettem magamra, mint az édesanyám gyilkosára. Végül is a születésem ölte meg őt. Mégis, egy nap, a sírja előtt állva felfigyeltem arra a tényre, hogy csupán 19 éves volt, amikor meghalt. Ezt mondtam magamnak: Túl korai halál ez akárkinek is. Aztán az Úr megértettette velem: „Így is van: nem csak Jézus halt meg érted, hanem édesanyád is. Milyen értékes akkor a te életed! Ne bízz semmit a véletlenre, hanem használd fel valami igazán jelentős célért!”

Többé nem gondolok már úgy magamra, mint aki meggyilkolta az édesanyját. Úgy látom már az ő halálát, mint ami további értéket

adott az életemnek. Azóta a nap óta, amikor a sírjánál álltam, az ő áldozata motivál, hogy megváltoztathassam az emberek életét.

4. Tovább lépés

A helyreállítás ezen szakasza megmutatja, milyen módon tettük magunkévá a krízist. A hetek, hónapok leforgása alatt, miközben átverekedjük magunkat a sokkból a viharokba, majd a megoldáskeresés időszakába, kialakul bennünk saját történetünk azon verziója, amellyel képesek vagyunk együtt élni a jövőben.

Az, ahogyan az élet tragédiáit kezeljük, egyértelműen meglat-szik rajtunk. Egész fellépésünkben megmutatkozik. Azok, akik együtt élnek velünk, meg tudják mondani, hogy az élet tragédiáival meg-váltó módon, avagy rombolóan élünk-e együtt. Meg tudják ítélni, hogy rátaláltunk-e a gyógyulásra és a békére, amelyet a múlt okozott, vagy még mindig a fájdalomkon tépelődünk.

Emlékeztess azokat, akik segítségért fordulnak hozzád, hogy nincs élet fájdalom nélkül. Fájdalmak közt lépünk be erre a világra, a születésünk és halálunk között pedig mindannyian belekerülünk az élet olvasztótégelyébe, hogy megpróbáltassunk. Ezért figyelmeztet Péter mindannyiunkat: „*Szerettedim! A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöt-tetek, ne háborogjatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket. Sőt, amennyire részesültök a Krisztus szenvedésében, annyira örüljete, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is ujjongva örülhessetek.*” (1Pt 4:12,13).

Forrás: <http://magazin.apcsel29.hu/a-24-karatos-hit-tragedia-es-helyreallas-a-hivo-eleteben>

ÜNNEPEK ÉS MEGEMLÉKEZÉSEK

A székesfehérvári református gyülekezet szeretettel hívja és várja a hittestvéreket a következő alkalmakra:

2018. október 29-én (hétfőn) 18 órakor

beszélgetésre Berze János református lelkipásztorral a Reformációról. Házigazda: Bakonyi István.

Helyszín: Királykút Emlékház (Mikszáth u. 25.)

2018. október 31-én (szerdán) 18 órakor

a székesfehérvári Széchenyi úti református templomban tartandó ökumenikus istentiszteletre, amelyen a történelmi egyházak képviselői ünnepséggel egybekötött közös megemlékezést tartanak a Reformáció 501. évfordulója alkalmából. Az alkalom végén szeretetvendégség lesz, ahol egy pohár tea és egy szelet sütemény mellett adódik lehetőség beszélgetésre, ismerkedésre. A felajánlott süteményeket és italokat hálásan köszöni előre is a református gyülekezet.

„... mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk. Mert azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg Krisztus, hogy mind a holtakon, mind az élőkön uralkodjék” (Róma 14,8).

2018. november 1-jén (csütörtökön) 16 órakor

a székesfehérvári Béla úti köztemető ravatalozójához, ahol Mindenszentek napjának alkalmából ökumenikus megemlékezésre kerül sor a történelmi egyházak képviselői által. Az alkalmat a Vox Mirabilis kamarakórus zenei szolgálata és a Szabad Színház irodalmi műsora teszi még ünnepélyesebbé. Emlékezzünk meg imádságban együtt azokról a szeretteinkről, akik már nem lehetnek itt a földön közöttünk.

2018. november 1-jén (csütörtökön) 17 órakor

a székesfehérvári Budai úti református templom altemplomába a Mindenszentek napjának alkalmából tartandó „Emlékezők Istentisztelete” alkalomra. A vigasztalás ígéje és az örök életbe vetett hitvallás segítséget és megnyugvást nyújt mindazoknak, akik szeretteiket, barátait a közelmúltban veszítették el, és azoknak is, akik a templom urnatemetőjében gyászolnak. Kívánjuk, hogy az emlékezés

fájdalmát az elhunyt hozzátartozók és kedves ismerősök élete iránti hálaadás és a viszontlátás reménysége enyhítse 2018. év Mindenszentek napján, a közösségi együttlétek során.

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet... nem szakaszthat el minket az Isten szeretetétől, mely vagy a mi Urunk Jézus Krisztusban” (Róma 8,38-39).

2018. december 1-jén (szombaton) 16 órakor

a székesfehérvári Széchenyi úti református templomban tartandó ünnepi lelkipásztor-beiktató istentiszteletre, amely alkalommal Nt. Szász Zoltán lelkipásztort iktatja be Nt. Imre Bálint mezőföldi esperes a Széchenyi utcai lelkipásztori szolgálatba. Igét hirdet Ft. Steinbach József dunántúli püspök. Szeretettel várjuk Székesfehérvár hívő népet!

Vági Ágnes

Meghívó

Szücsné Novák Mária

**Hetven bibliai nőalak
tűzzománc képe
és története**

**című könyvének bemutatójára
és a tűzzománc képek
kiállításának megnyitójára**

A kiállítást megnyitja: **Bobory Zoltán**,
a Vörösmarty Társaság elnöke

Bevezetőt mond: **Steinbach József**,
a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke

A szerzővel beszélget: **Szász Zoltán**,
református lelkipásztor

Helyszín: Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.
/Református gyülekezeti ház/

Időpont: 2018. november 17. (szombat), 17 óra

Mindenkit szeretettel várunk!

A kiállítás megtekinthető december 4-ig
hétfőtől-péntekig: 8:30 – 12:30-ig
vasárnap: 8:30 – 12:30-ig

A kötet a Vörösmarty Társaság kiadásában készült.
A kötet támogatói: Nemzeti Kulturális Alap,
Dunántúli Református Egyházkerület,
Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata

nka
Nemzeti Kulturális Alap

➔ GOUNOD 125 ◀

Halottak napi koncert

Charles Gounod – Requiem, Agnus Dei, Ave Maria

2018. NOVEMBER 4. 19:30
CISZTERCI TEMPLOM

Alba Regia Szimfonikus Zenekar

Alba Regia Vegyeskar – karnagy: Kneifel Imre

Ars Musica Vegyeskar – karnagy: Szabó Adrienn

Primavera Kórus – karnagy: Horányi Ottilia

Vox Mirabilis Kamarakórus – karnagy: Zemlényi Katica

Vezényel: Janos Acs

ALBA REGIA
SZIMFONIKUS ZENEKARrészletek:
www.arso.hu**Reggeli fohász**

Szeretnék Néked énekelni,
bánatot, bút most félretenni,
dicsőíteni akarlak Téged,
mert megalkottad a Mindenséget,
megköszönni akarom, hogy élek,
és hogy belülről esedezik értem a Lélek.

Olyan jó tudni, hogy vezetsz,
hogy el nem mondható módon szeretsz,
hogy életemet teljesen Rád bízhatom,
mert magad vagy a könyörületesség, az irgalom.

Örülök, hogy meghallgatod imáimat,
s gondosan lementszed hibáimat.
Te tudod, hogy mi a legjobb nekem,
a magokat, miket hintesz, elvetem.

Tudom, hogy Te vagy a legjobb,
ami történhetett velem.
Kérlek, soha ne hagyj el,
légy égi hitvesem,
maradj örökre velem!

*Schrenk Éva**Anyakönyvi hírek* 2018. 08. 26–2018. 10. 27.*Megkereszteltük:*

**Enyedi Balázst, Farkas Noémit, Farkas Dánielt, Magashegyi Olivért,
Monostori Benjámint, Pozsgai Júliát, Simon Dávidot, Szabó Hunor Dánielt,
Szabó Ilona Esztert, Szabó Sámuel Ferencet, és Szücsi Rozáliát.**

*Imádkozunk értük.**Isten áldását kértük:*

Vasas László és Mohacsek Boglárka, Konc Tamás és Ács Renáta házasságára.

Imádkozunk értük.**Eltemettük:**

**Erdei Józsefné szül. Hetyei Erzsébet, 83 éves; Erdélyi János, 77 éves;
Horváth Ferencé sz. Szabó Vilma, 92 éves; özv. Ispaics Tiborné sz. Korc Mária, 79 éves;
id. Kántor Elemér, 91 éves; Dr. Kozmáné Evetovics Gabriella, 60 éves;
Lukácsné Papócsy Ágnes, 69 éves; Móré Sándorné sz. Tárnok Eszter, 91 éves;
Nagy Vincéné sz. Nagy Klára, 83 éves; Németh Istvánné sz. Ihász Gyöngyike, 90 éves;
Olasz Györgyné sz. Németh Eszter, 83 éves; Rakk Ernő, 73 éves;
Simóka Endre Péterné sz. Görög Csilla, 70 éves; Szabó Sándor, 83 éves;
Tóth Tibor, 76 éves; Tömör József, 73 éves testvérünket.**

Imádkozunk a gyászolókért.

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai

Széchenyi utca**Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 Ünnepnapi és a hónap utolsó vasárnapján délelőtti
 úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 1. és 3. vasárnapján:

16:00 Harmincasok-negyvenesek köre

Minden hónap 2. vasárnapján:

16:00 Családosok köre

Hétfő: 16:30 Szenvedélybetegségből szabadulást keresők és
 azokat segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18:00 „Egymás terhet hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18:00 Presbiteri bibliaóra
 harmadik: 18:00 Keresztelői előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás

Szerda: Baba-mama kör 10:00 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Imaóra

Csütörtök: 18:00 Gyülekezeti bibliaóra

Péntek: 15:00 FRÖCS

(Fiatal Reformátusok Örömteli Csapata, kisifi)

Péntek: 17:00 KFC (Keresztyén Fiatalok Clubja)

Péntek: 18:00 Tabuk nélkül

Péntek: 18:00 Női Kör

Szombat: 18:00 Fiatal felnőttek (Ex-Aktívfi)

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
 illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet
 után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és

gyermek-istentisztelet az imaházban

Kéthetente hétfőn: 17:00 Bibliaóra az imaházban

Péntek: 17:00 Imanna imakör

Havonta pénteken: 17:00 Elcsendesedés - nőknek

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet
 (ovisoknak, kisiskolásoknak és tiniknek külön csoportokban)

Egyházi nagy ünnepeken és a hónap első vasárnapján úrvacsorás
 istentiszteleteket tartunk.

Szerda: 18:00 Kereszt-kérdések sorozat

Az altemplomi urnakegyhely téli nyitva tartása:

Szerda és péntek: 15–17 óráig,
 vasárnap (és állami ünnepnapi napokon, ha másképp nem hirdetjük)
 9–12 óráig

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 - 10,00 11,00 - 12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

Mobil: 06/30-630-8801

e-mail: hivatal@albaref.hu, internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Berze János, Szász Zoltán

Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész

Deák Péter ifjúsági lelkész

Ludvigné Izsay Szilvia beosztott lelkész

Varga Zsófia segédlelkész

Hitoktató lelkészek:

Ellenbruckné Kiss Aranka

Ludvigné Izsay Szilvia

V. Szabó Gergelyné

Hitoktatók:

Fórizs Éva, Konrád Ferenc, Szász Tünde

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021- 42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK

- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -

Székesfehérvár, Széchenyi út 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Sza 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

**Támogassuk az Alapítványt és az
 Egyházat az szja 1-1 %-ával!**

Református Egyház technikai száma:

(Sza 1 %-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI

Olajfa Református Óvoda:

8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatitkar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Letölthető igehirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Kiadó: Hit, Remény, Szeretet Alapítvány

Felelős szerkesztő: Berze János

Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka

Nyomdai munkák: Bezszt Bt., Felelős vezető: Farkas István